

Констатује се да су из просторија Окружног затвора у Београду приведени оптужени Бранко Грујић, Бранко Поповић, Драган Славковић, Иван Кораћ, Синиша Филиповић и Драгутин Драгићевић, да је присутан заменик тужиоца за ратне злочине Милан Петровић, пуномоћници оштећених, адвокат Драгољуб Тодоровић и Наташа Кандић, те за оптужене Грујић Бранка и Драгићевић Драгутина адвокат Шалић Миломир који се јавља и за оптуженог Славковић Драгана, уместо адвоката Ђорђевић Мирослава, уз сагласност оптуженог, адвокат Перковић Мирослав, за оптуженог Поповић Бранка, адвокат Ђокић Драган, за оптуженог Кораћ Ивана, а адвокат Перковић јавља се за адвоката Сташевић Слободана, браниоца оптуженог Филиповић Синише, уз сагласност оптуженог.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес одржи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте добили онај списак сведока за ову недељу.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Нисмо за један дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада ћу ја рећи.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се у доказном поступку саслушају и сведоци Којић Радомир и Ерић Васо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ове сведоке ћемо позвати за 29., Којић Радомира и за 31. Ерић Васу, Василија, добро. Добили смо предлог писмени, хоћете молим мало тише, колега Тодоровићу, молим Вас тише, чујете се више него ја, добили смо писмени предлог од адвоката Ђокић Драгана којим предлаже вештачење од стране неуропсихијатра и клиничког психолога оптуженог

Кораћ Ивана. Тужилац се изјаснио да је сагласан са овим предлогом. Веће је размотрило овај предлог, па

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се изведе доказ вештачењем од стране неуропсихијатра и клиничког психолога прегледом оптуженог Кораћ Ивана, ради утврђивања стања његовог душевног здравља и степена душевне развијености у време извршења кривичног дела, а обзиром на његову старосну доб, те околности одбране и исказа сведока, везано за његово понашање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наредбу за вештачење ћете добити у писменој форми. Колега Ђокић је доставио суду 25. маја и предлог да се у доказном поступку саслушају као сведоци Ацић Милован и Којић Здравко из Краљева, која лица имају сазнања о кретању, односно боравку Кораћ Ивана у Краљеву, у периоду обухваћеном оптужницом, његовом рањавању и рехабилитацији у то време. Колега, да ли можете да се сада изјасните?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Могу да се изјасним, мислим да нема разлога да не саслушамо предложене сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Констатује се да је заменик тужиоца за ратне злочине сагласан са предлогом адвоката Ђокић Драгана.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Прихвата се предлог браниоца оптуженог Кораћ Ивана, адвоката Ђокић Драгана, па се одређује саслушање сведока Ацић Милована и Којић Здравка, који ће бити накнадно позвани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За јуни месец добићете распоред, а ја молим тужиоца да припреми оптужницу уколико је кренуо да прецизира, да бисмо могли да

приводимо предмет крају, август, крај месеца, ја вас молим да одвојите, то је баш она последња недеља и мислим да су први дани септембра. Колега, Ви неку замену нађите, не можемо да правимо велику паузу, јер у јулу имамо друга суђења, колега је заузет у другом већу, у августу имате, добро, зато и кажем, не можемо правити велику паузу, пошто не можемо да судимо у јулу, морамо крајем августа. А када сте Ви заузети, до првог?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Има ли у јуну суђења?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има, рекли смо, последња недеља јуна, последња недеља јуна.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: 25.?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја немам сада календар, 25., 26., 27., 28. и 29., рекла сам. Прошли пут сам рекла то, а нисмо рекли распоред, а рекли смо, имате у транскрипту. Значи, Ви колега можете од 01. септембра? Мислим да ту спада и 01. септембар, добро, ове недеље ћемо се договорити и ви имате исто обавезу.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Целу недељу задњу у августу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, видећемо колега сада не може, па ћемо у току ове недеље да усагласимо тај термин, само да навестим да то морамо исто да урадимо.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: То је преподне, у јуну?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У јуну, преподне, да, да, да, јесте.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

На основу чл.335. ЗКП, одређује се спровођење радње препознавања од стране сведока, чије саслушање је предвиђено за 01. јуни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја његово име сада нећу поново помињати, имате га у списку, обзиром да је тражио заштиту, тако да нећемо сада његово име помињати, са почетком у 9 часова у просторијама Окружног затвора у Београду. Значи сведок који у петак буде стигао, отићи ће у Централни затвор, па ви можете у 9 сати тамо да будете присутни. Судија Дилпарић ће обавити ту радњу препознавања, 01. јуна.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Са овим сведоком, број «пет»?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Добили сте распоред, сада сам рекла, јесте.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А суђење је после?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, чим заврши сведок, када буде овде стигао и оптужени онда ће почети суђење. Да ли је сведок ту присутан? Јесте, добро.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се у доказном поступку саслуша у својству сведока Милорад Гогих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше име је?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Милорад Гогих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли неки надимак?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Миле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Миле?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име Вашег оца?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Мухамед.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мухамед?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте рођени?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: 28.01.1963. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1963. године, у ком месту?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Зајача, Лозница.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зајача?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Зајача, село, општина Лозница.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лозница. Шта сте по професији?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Квалификовани грађевински лимар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лимар, добро. Да ли сте запослени?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Запослен у «Пантер профистил» предузеће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Предузеће?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: «Пантер профистил».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Пантер профистил»?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као лимар?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не, не, радим као возач и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где живите?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: У Лозници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Адреса?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Да погледам у личној карти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Улица Бањска бр.164., Лозница.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок Милорад Гогих, надимак Миле, од оца Мухамеда, рођен 28.01.1963. године у селу Зајача, СО Лозница, по професији квалификовани грађевински лимар, запослен у предузећу «Пантер профистил», на радном месту возача, са пребивалиштем у Лозници, ул. Бањска 164.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред Окружним судом у Београду у коме се сада налазите, у току је кривични поступак против шест лица којима се ставља на терет извршење кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва на територији општине Зворник у пролеће 1992. године. Та лица у оптужници су Грујић Бранко, Поповић Бранко, Славковић Драган, Кораћ Иван, Филиповић Синиша и Драгићевић Драгутин. У оптужници пише да неки од њих имају надимке, а наиме, Поповић Бранко, алиас «Павловић Марко», затим Славковић Драган, звани «Торо» или «Мајор Торо», Кораћ Иван, звани «Зокс», Филиповић Синиша, звани «Лопов» и Драгићевић Драгутин, звани «Босанац», па ћу Вас ја питати, да ли сте у сродству са неким од ових особа?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте можда у завади, у свађи?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте, добро. Ви сте као сведок у суду дужни да говорите истину. Давање лажног исказа је кривично дело. Предвиђена је и казна затвора до пет година за кривично дело давање лажног исказа. Уколико сматрате да бисте се одговором на одређена питања изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или евентуалном кривичном гоњењу, Ви на та питања нисте дужни да одговарате, значи не можете ускратити цео исказ, али уколико сматрате да би одговором на неко питање могло доћи до Вашег кривичног гоњења, Ви према Закону о кривичном поступку нисте дужни на таква питања да одговарате. Да ли Вам је то јасно упозорење?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ја ћу Вас молити сада да прочитате текст заклетве која се ту испред Вас налази, наглас. Изволите.

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала.

Сведок Гогих Милорад, упозорен, опоменут на дужност казивања истине, након што је положио заклетву пред судом, наводи:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу Вам сада укратко изложити овде о којим догађајима је реч, а наине, у оптужници се помињу, пре свега, присилно пресељење цивилног становништва из села Козлук и Скочић на дан 26. јуни 1992. године, затим злочини, физичка малтретирања, убијања, сакаћења људи у Дому културе у Челопеку, у близини Зворника и исти такви злочини на пољопривредном добру Економија и месту званом Циглана у Каракају, у близини Зворника и то значи у периоду мај-јуни и јули 1992. године. Тужилац за ратне злочине је предложио да Вас саслушамо, што је суд прихватио, обзиром да овде стоји у предлогу да је Вама, да имате сазнања о догађајима на овим локацијама, па ћу Вас ја сада позвати, значи уз претходна она сва упозорења која сте добили, да нам испричате, шта Ви знате, односно да ли сте уопште били на овом терену, а ако јесте, у ком својству, зашто, по ком основу, шта сте тамо радили? Изволите.

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, шта да кажем, био сам у Зворнику у саставу полиције, значи, начелник је био Милош Пантелић који нас је позвао. То је био мој пријатељ од раније, из Лознице, он је био командир саобраћајне полиције у Лозници, па је пензионисан и постављен је тамо за начелника полиције, пошто они вероватно нису имали кадрове и шта је било, не знам и онда је он позвао, пошто је имао проблема тамо неких, позвао је, значи, хтео је да има око себе људе које познаје и у које може да се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када се то дешава, то сада што причате, да он постаје начелник и да он Вас позива?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, то је можда, сада, тачно не могу, али можда између 10. и 15. маја, отприлике, мислим, можда и није, ја сада не знам тачно, али можда је и нешто раније, можда је мало, али отприлике, тај неки период, у мају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У мају, није април?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да су већ биле неке борбе око Зворника, да се ту нешто освајало?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, то се знало тамо, значи, Зворник и све околине што се дешавало. Чуо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И после колико од тих дешавања се догађа тај позив? Да ли то можете према томе да одредите?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, после, значи, знам да је био мај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мај?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не знам, не знам стварно. Ја се не сећам многих ствари, везано када је шта било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он зове баш Вас?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Прошло је петнаест, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви полицајац?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не, ја сам иначе био спортиста, боксер, били смо добри пријатељи и тако. Он је питао да ли бих ја дошао тамо са неким људима, да скупим један број, одређени број људи да будемо у саставу

полиције, да бринемо, отприлике, за његову безбедност, за безбедност општине, пошто су имали проблема већ раније са неким људима и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Вас је то звао, лично или телефоном?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Лично, лично, седели смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дошао у Лозницу?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Да, па он је из Лознице иначе, али је тамо постављен за начелника полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро, како сада, Ви пристајете да се ангажујете?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Да, пристао сам и дошао сам тамо са двадесетак људи, отприлике, не знам, тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко су ти људи?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, то су људи из Лознице, углавном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полицајци, шта?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Добровољци, добровољци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добровољци?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су то неки људи обучени за рад у полицији или шта?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, не, углавном су то људи били који су били рецимо у Хрватској на ратишту, па су имали неко искуство и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате неких имена или надимака?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, сада ја не могу да се сетим, овај, прошло је већ петнаест година пуних, заборавио сам, али ја мислим да постоје спискови.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, постоје, ја Вас питам, да ли се Ви сећате?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, ја знам да постоје спискови, мислим тамо од те јединице, имена сва, значи. Ја не могу много да размишљам како се ко зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли виђате те људе?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, виђам, виђам, понекога видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како се Ви сада организујете? Ви сте пристали да дођете и како сада то тече даље?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Дошли смо тамо и значи добили смо смештај у граду, у дечијем вртићу. Ту смо добили смештај и добили смо задатак да пазимо на мостове, два моста, отприлике, доле повремено и Шепачки мост, трећи и код начелника је увек било два човека, отприлике, који су били у његовом обезбеђењу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Личном?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Да. Онда, код Горана Жугића који је био шеф Државне безбедности, обично је он ангажовао тако пар мојих људи који су били са њим, уз њега, тако, у пратњи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је тај Жугић радио?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Он је био шеф Државне безбедности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Зворнику?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви лично шта сте радили?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Ја лично, у принципу, нисам радио ништа. Ја сам чак када ми они траже људе, ја пошаљем два, три човека, пет људи, три, није битно, колико треба и отприлике ја сам у то време тамо упознао једну девојку и кажем, заљубио се и кажем, углавном сам проводио време са њом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Више сам био са њом, него што сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте сви у том вртићу боравили, смештени?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, нисмо, ја сам био код те девојке у стану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У стану?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: У вртићу, како када. Неки су спавали, неки су одлазили кући и тако, када су слободни, немају задатак, онда иду, оду кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Лозницу?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, од тих двадесетак људи, да ли је ту био неки први међу вама, неко ко је био надређен осталима или сте свих двадесет?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Ја сам био први.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то одредио?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, Милош Пантелић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милош, добро. Колико често сте се са њим виђали, контактирали?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Сваки дан, углавном сваки дан сам се виђао са њим, оно на кратко или већ, није битно, али смо се виђали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве сте имали униформе?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Имали смо комбинезоне неке, значи, неке необичне, углавном, други нису имали такве униформе. Ми смо били мало посебни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које боје?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, нека, како се каже, оно, као СМБ, али мало, мало другачија, она маскирна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зелена или плава, она као војничка или као полицијска?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не, зелена, више, између, није ни зелена ни, тако нека СМБ боја, нека између, значи, неодређена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте имали плаве полицијске?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се Ви некеме у Лозници јавили да идете тамо?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никоме?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, зашто бих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, питам, скупили сте људе?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сами сте кренули?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добровољно?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а да ли сте Ви још нешто, ко је вама дао те униформе у Зворнику када сте дошли?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Колико се сећам, Горан Жугић, значи он је обезбедио те униформе. Како, шта, одакле, не знам, углавном он је отприлике обезбедио опрему за нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте још нешто добили ту, неко оружје или муницију?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Оружје, нормално, све смо добили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нам реците, шта сте добили?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, пушке, аутоматске пушке, пиштоље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Свако по пушку и пиштољ?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Да, да, свако по пиштољ и по пушку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте још имали неко оружје или оруђе, неке палице, нешто?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: То нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оне полицијске?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не, не, имали смо «стоп» палице за заустављање, али ове, мислим, имали смо то све на располагању, међутим, није нам то требало, шта ће нам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ко је Вама био надређени? Кажете Ви сте надређени тој двадесеторици које Ви доводите ту са собом?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Мени, значи, директно сам био под командом Милоша Пантелића и Горана Жугића. Они су ми били шефови. значи људи од којих сам ја примао наређења и са којима сам ја сарађивао и долазио у контакт, значи. У принципу, ја сам, тамо сам са мало људи контактирао, јер сам се мало држао ван дружења са људима, да би, шта знам, то утицало мало на људе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли нека сазнања о овим догађајима које сам Вам прочитала, да су се дешавала нека убиства, сакаћења, злочини? Да ли сте били у Челопеку, Каракају, на Економији?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, био сам, али ја сам био тамо, пролазио у Челопек, то је пролазно место, али не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да је у том периоду постојао неки логор за неке Муслимане, у том периоду мај-јуни-јули, на територији општине, значи тај потез, Челопек, Економија, Циглана, евентуално град, затвор неки?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Ја стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Значи, не знам уопште да су постојали логори, нити сам када видео, нити чуо да ми је неко рекао да постоји у Зворнику неки логор или нешто тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада нисте чули?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, чуо сам после, сада, у задње време, задњих година, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога сте чули задњих година?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: У то време нисам знао за то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога сте чули задњих година?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, то причало се, чуо сам из новина, из, тако. Онда из Хага када су ме испитивали, они су ми предочили неке ствари, али ја стварно нисам уопште знао да постоји у Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте Ви имали контролу над Вашим људима, тих двадесетак људи које сте повели? Да ли сте знали шта они раде, где они иду, шта раде?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, знате како, пошто, значи ја нисам био њима шеф да само ја, они су били распоређени тако код појединих, значи, људи, код ових који су нам били надређени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су то, ова двојица?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, Горан Жугић, значи ја сам њих, он је мени тражио пет људи или шест или осам, седам, није битно, треба, пошаљи нам, ја пошаљем. Значи, да ли је, шта они, где буду, то обично нисам ни питао, јер кажем да сам у то време тако заљубио се, био сам са девојком нон-стоп и нисам много.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте добијали од њих неку информацију повратну, где иду они, који терен, шта раде они тамо, ти Ваши људи, када се врате, ако оду на захтев, распоредите их, питате ли их Ви после када дођу, где сте били, шта сте радили?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, не, кажу, били смо код начелника, били су тамо, они су их позвали. Ја нисам више ни питао, мислим, у принципу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте познавали Војислава Јекића?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Војислава Јекића? Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то био?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, знао сам га, шта знам, виђао сам га тамо у Малом Зворнику, углавном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он имао неку функцију у војсци, у полицији?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не знам, он је био, колико сам ја знао, он је био полицајац, неки у Србији, шта је био већ, коју функцију је имао, не знам, али сам га значи, понекада видео тамо, значи у Малом Зворнику најчешће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао он над Вама неку надлежност, неку команду?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Мислим, ми смо се знали, седели смо понекада у ресторану, попили пиће, али не нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули у то време да је постојала и нека војска? Ко је представљао војску?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Војска?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војска, да, нека војска да ли је била ту, Ви сте кажете полиција, да ли је била још нека полиција и још нека војска?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Била је војска, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је ту представљао војску?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Војска ЈНА је била пре тога. После се формирала Војска Републике Српске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када је та ЈНА престала да постоји ту?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не знам, то је можда негде, када је то било, вероватно када је призната Босна и Херцеговина, отприлике тај неки период, не знам када је то било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када је настала та Војска Републике Српске, да ли знате то?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Вероватно од те војске која је била тамо, то су били углавном Срби, формирана Војска Републике Српске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате неког команданта ко је био?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, Обреновића. Он је тада био тамо, значи отприлике највиши официр.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за неког Благојевића Видоја, па неког?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Василића?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Василић, неки командант?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Нисам никога знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били некада у Стандарду у касарни, у Каракају?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не, нисам, знам где је Стандард.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ишли тамо неким послом?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не, ја сам углавном био у граду. Ми смо били у граду, отприлике тамо смо имали смештај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте виђали војнике?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Војску?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, виђао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада када Ви долазите у мају, ко је командовао војском ту на територији, да ли сте чули, ко је ту командант неки, да ли има неки командант?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, ко је командовао војском. Немам појма, нисам ја много са војском долазио у додир, јер сам био независтан од њих, тако да не знам, у принципу са војском нисам много контактирао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато да су неки људи хапшени ту, било од стране полиције, било од стране војске или од неких физичких лица?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Када?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мај, јуни, јули, да су неки Муслимани затварани, хапшени на неки одређени период, негде чувани у неким затворима, било у граду, било ван града, да ли сте чули за то?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте пратили ово суђење у медијима?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте? Нама су овде били многобројни сведоци и оштећени који наводе да су били затворени у Дому културе у Челопеку и на Економији и у Циглани и у Стандарду и у Суду за прекршаје, баш у центру града тамо поред зграде општине, полиције, поред зграде суда. Да ли сте чули да су били неки објекти где су људи затварани? Они кажу да су их затварали и војска, и полиција, да су упадали ту разни људи, убијали, мучили? Да ли сте чули за то?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: То све чујем сада у задње време, значи од људи, али у то време ја нисам имао сазнања о томе, јер ја вероватно не бих дозволио тако неке ствари, да сам знао, али не знам да се то дешавало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, ко је Жућа?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајте нам о њему реците, да ли сте имали неки контакт са њим ближи?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Имали смо један кратак, да кажем, сусрет тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте се упознали или сте се раније знали?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не, не, па тада када смо ми дошли, када су они, наводно, правили неке проблеме, тај баш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су правили?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, да и онда смо ми дошли тамо да решимо око тога, да њих елиминишемо, не да их елиминишемо, него да их иселимо из Зворника. То су отприлике од мене тражили тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, шефови моји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стално помињемо ову двојицу. Има ли још неко, са ким сте Ви у контакту од тих виших, да кажемо?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Они су ми били шефови.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само њих двојица?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Како да их иселите, шта траже од Вас?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Да њих, пошто су они били доле, не знам, у неком, у некој фирми, не знам, грађевинској смештени, па да се иселе из Зворника, да оду, пошто су, наводно, правили, ја не знам, нисам био ту у том периоду, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта кажу, шта су правили?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Да су правили проблеме властима у Зворнику, значи тим цивилним властима које су биле тада, значи, чак је било, колико сам чуо, неких проблема и са полицијом у Србији, на мосту, било је неких претњи, мислим, то се тако причало, тако да је, рецимо, дошао тада заменик командира полиције у Лозници ко је био, пошто су имали најаву да ће наводно неки Жућини људи да пређу преко моста са неким оклопним возилима, да ће да растерају полицију, па су ангажовали мене и ту моју групу људи да дођемо на мостове горе да спречимо то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то било одмах када долазите, то у мају?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: То је тих дана, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај период?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Да. Е после тога смо ми и дошли тамо, конкретно да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте успели да их иселите?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, ја сам отишао доле, то је како се зове, «Инжењеринг» или тако нешто. Ту је био смештен њихов.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неке бараке можда?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Да, бараке, они су ту били смештени, ја сам отишао сам тамо код њих и тражио сам шефа њиховог, Жућу. Жућа је дошао и рекао сам да, рекао сам му да ми преузимамо те објекте, значи ја долазим ту са мојим људима да се уселим, ви се морате иселити одатле, имате рок три, четири сата, већ колико је било, да се иселите и да иду из Зворника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И они?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Он је прихватио и рекао да ће до шест сати увече, рецимо, не знам, да ли је пет, шест, није битно, напустити Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су урадили то?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је било тих људи? Да ли су они били ту у тим баракама када сте Ви дошли?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Било је њих доста, не знам, вероватно, колико сам ја имао сазнања, преко стотињак, сто, стодвадесет, стотридесет, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели да су физички напустили Зворник?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Да, они су тада напустили, отишли из Зворника. Колико сам ја чуо, значи, отишли су на Црни врх негде горе, према Шеховићима, горе су се пребацили из Зворника, мислим, то је отприлике оно што сам ја знао у то време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су се после враћали, да ли сте чули?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Е па после су се они вратили, после тамо негде када сам ја већ отишао, после неког периода, не знам, јер ја сам рањен 30. маја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 30.?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Да и од тог дана, значи, нисам био толико у контакту ни шта се дешава. Е после тог неког периода се Жућо вратио у Зворник, мислим, тако сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте Ви рањени? Где сте били када сте рањени, у борбама или?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не, имали смо неки позив, не, да, Милош Пантелић ме је позвао хитно да дођем у станицу полиције и каже неки проблем се догодио у неком селу горе Каменица, то је један део српско село доле, каже, да хитно одемо горе, да видимо шта се дешава. И са нама је кренуо тада заменик командира полиције у Зворнику, Славко Ерић. Значи, он је ишао са нама, пошто зна већ и терен и где идемо и још два полицајца из Зворника и нас је било укупно двадесет, значи седамнаест са мном, седамнаест људи мојих и тројица полицајаца, тих из станице. Отишли смо горе, горе људи кажу, ништа страшно, неко је пуцао за њих, ту показали су где су погодили меци, тако где су их гађали. Међутим, све је мирно било и онда смо ми

кренули да се вратимо назад. То је већ било вече, мрак. Пошто ја нисам знао терен, нисам знао ништа куда идемо, Славко нас је водио назад истим путем којим смо и дошли, што је било, нормално, грешка и ту су направили заседу. Ја сам ту рањен. Славко и још двојица ових полицајаца су били у првом ауту, њих четворица. У другом ауту сам био ја и још нас четворица укупно, тако да они су ухваћени, њих тројица су ухваћени, рањени, ухваћени, а остали су се извукли и та тројица који су ухапшени, рањени, они су мучени, ту ноћ ја сам остао ту рањен, гледао сам, значи, био сам једно 150 метара далеко, слушао сам целу ноћ крике како их муче. Нисам могао ништа да помогнем и овај, да би после, значи, када сам ја стигао у болницу, овај, после пар дана су размењена тела и то је установљено да су мучени и да су их пекли лампама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко их је размењивао, да ли се сећате?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, не знам, ја сам био већ рањен и нисам био у току шта се дешава. Нисам био чак ни на сахрани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико сте Ви ван строја, да кажем, од 30. маја, колико дуго?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Више нисам ни враћао се тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У граду?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Мислим, био сам ја у граду са том мојом женом, са којом сам после живео, али нисам био у тим активностима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта се дешава са овим Вашим људима, да ли они остају ту?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Они су, још су једно време били и повукли су се и отишли су својој кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када, отприлике, у ком месецу?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, у јуну месецу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Јуну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јуну? Ми имамо овде нека сведочења да су они и у јулу били ту, бар тако кажу, Гогићевци?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Званично, у јуну сигурно је јединица распуштена, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А незванично?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не знам, сада ја не знам да ли је ко после од њих сам био ту или са неким другим, разумеш, јер знам да су, колико сам ја чуо, неки људи који су били некада са мном, после прелазили код Жуће или у неке друге јединице. Мислим, било је и таквих ситуација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате још неке јединице, осим тог Жуће? Каква је то јединица Жућина, шта је то? Ког карактера је та јединица?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, немам појма, они су, кажем, нису имали са мном контакта, сем то тада, они су отишли, после тога су поново били по Зворнику, али не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за неке «Беле орлове»?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, чуо сам, чуо сам за њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте виђали ту јединицу, ко је њима командовао?
СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, ја колико се сада сећам, значи, бар сам имао контакт пар пута са неким, дошао он да се упозна са мном, неки, Аждаја су га звали. Он је као био командант тих, као да се упозна са мном и тако. Једном сам га само видео и никада више. После је и погинуо и тако. Значи, не знам, отприлике, они су били горе у неким селима. Ја не знам, уопште нисам имао контакт са њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за Аркана, његово присуство на том подручју?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, чуо сам, Аркан је био тамо. Он је и ослободио Зворник и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао он неку јединицу тамо?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: «Тигрови».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Тигрови»?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Да, Арканови «Тигрови».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви имали неке везе са његовом јединицом?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком смислу?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, значи, Аркан је мени дао чин капетана гарде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, отприлике тада када сам ја дошао у Зворник, значи, у то време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У мају?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Да, када смо дошли у Зворник, овај, појавио се и Аркан и његов заменик Пеја ту и у принципу, тражили су да ту будем, да помогнем Милошу Пантелићу да се одржи ту неки ред у Зворнику и он ми је дао чин гарде, значи, од Српске добровољачке гарде добио сам чин капетана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се добија чин капетана, по ком основу?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, ето он ме именовало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже и Ви тако постанете капетан?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Јесте, баш тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ту постоје неки услови да се испуне за то или ко жели или како то?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, шта знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам, питам, како се постаје капетан?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, вероватно, не знам, он је процењивао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је потребно неко војно искуство, неко знање?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Да, да, вероватно је потребно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви имали то војно искуство?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, био сам у Хрватској.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На ратишту?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нам нисте рекли, где сте били?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Нисте ме питали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, ја сам Вас питала, Ви сте рекли за друге, нисте за себе ништа рекли. Рекли сте, позвао Вас је Милош Пантелић?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, да, ја сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знамо то.

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Није ме нико питао то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Био сам у Голубићу код Книна на обуци код капетана Драгана и био сам тамо, значи, тај период у Хрватској. Тамо сам био и онда на основу тога, ми је вероватно, не вероватно, него на основу тога ме је и Милош Пантелић позвао и Аркан ми је, с обзиром, знајући да сам био тамо, прошао кроз те обуке, дао ми чин капетана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај Жућа када је сведочио овде код нас у поступку, каже да је Гогичева јединица била задужена за Економију, за чување те Економије, где су били неки заробљени људи који су ту чувани и каже, Гогичева јединица их је ту чувала. Да ли је Вама то нешто познато?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Ја не знам ни где је Економија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате, добро.

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Ја сам у Зворнику живео до пре пар година, тамо имам жену и двоје деце, али ни сада не знам где је та Економија, мислим. Нисам имао потребе да знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте чули зашто истерују тог Жућу, шта му то стављају на терет па зову Вас у помоћ, па Ви идете у те бараке, па му кажете да он изађе и онда он то прихвати?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Наводно, он је ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он то радио?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Хапсио те људе који су били цивилна власт, малтретирао, мислим, држао је град у својим рукама. У принципу, он је био, тако се бар причало, ја сам то чуо, не знам, ја сам дошао због тога ту. Он је био власт, значи није признавао ниједну власт, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је представљао цивилну власт, да ли сте упознали некога из власти зворничке или чули?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Упознао сам, али нисам много са њима имао контаката, јер то су били људи цивили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога сте Ви упознали лично? Само нешто, имате ту два имена, која бих молила да не читате, већ ако познајете те људе са тим псеудонимима, да кажете, само то слово. Да ли знате тог К?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Ка, да њега знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тај К? Немојте име само, него функцију или шта је он представљао када сте Ви дошли?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, био је тамо неки функционер у општини, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У општини нешто?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Био је ту неки, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тај Р?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не знам ко је. Није ми познато име, можда га знам, али не знам име.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кога сте Ви, тог К сте упознали када сте малопре рекли?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате још некога ко је можда био исто у тој цивилној власти?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, знао сам, мислим, знао сам неког, упознао сам углавном те људе који су ту тада били у власти, сада, једино да ми кажете имена, ја се не сећам имена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате Брану Грујића?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Да, упознао сам га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где, у којој прилици?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, он је био, шта је био, да ли председник општине, тако нешто, био је на некој функцији, био је неки, неки, у тој цивилној власти, не знам тачно шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате Марка Павловића или Бранка Поповића?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Марка Павловића сам исто упознао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коју је он имао функцију?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, ја не знам, мислим да је био командант неког штаба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неког штаба?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Штаба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чега?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Територијалне одбране или тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте виђали припаднике те територијалне одбране, ту на терену?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, ја сам, ја сам углавном био у граду, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ту било територијалаца?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, било је ту људи, нормално, униформисаних свуда. Ја сам их видео, али ја нисам знао ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је био тај штаб, седиште где му је било?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Негде ту у близини хотела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У граду исто?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Да, у граду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви ишли у тај штаб пословно или приватно?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, ја сам ту ушао први пут када сам рањен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте рањени?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Да, тада сам први пут ушао у тај штаб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, јер сам био љут, овај, што нико није стигао, никаква помоћ није стигла када су нам направили заседу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На Каменици оно када се десило?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Да, ја сам ушао у тај штаб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога сте тражили?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, сада да Вам кажем искрено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код кога сте пошли?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, ту да видим ко је ту, ко командује, ко руководи, ко је требао да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте установили, ко руководи?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте некога нашли?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Чим сам ушао ту, неки, значи доктор Ивановић, не неки, Клиника «Анлаве» он је ту био, седео, он је био доктор, да ли је додељен за неку помоћ тамо и ја сам га знао од раније и ту сам њега, како сам ушао у штаб, онако крвав и он је одмах скочио, ајде овамо и тамо су ме одвели у болницу и ја значи нисам ни успео ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да је постојао неки Ратни штаб ту у Зворнику, таква нека организација?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, штаб, вероватно је постојала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, да ли Ви знате?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже овај Жућа, каже, Гогић је предводио, ја Вам сада читам како он каже, јединицу радикала из Лознице и добио је униформу од МУП-а Лозница, што су они лично причали, Ви, каже, иако они нису полицајци, већ боксери, припадали су Ратном штабу и добијали наређења од њих. Они су такође добровољци, али у полицијским униформама. Каже, сваки човек који је долазио на терен, морао је да се пријави Ратном штабу. За време ратног стања, полиција је потпадала под Ратни штаб. Да ли сте се Ви пријављивали Ратном штабу, као што каже овај Жућа?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, када сте дошли?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Ја сам, значи, имао само са њима двојицом, значи контакт, они су ми све обезбеђивали што ми је требало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, Милош Пантелић да ли је имао неке везе са Ратним штабом тим?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не знам, он је имао често неке састанке, не знам са киме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да нам појасните за тог Марка Павловића, када рекосте да сте њега упознали?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, не знам, у том периоду када сам био тамо, значи упознао сам га, не знам када је то било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У штабу или на улици или у неком другом контексту, како?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, не сећам се ја тих детаља. И још једну ствар да кажем, ја сам иначе боксер, значи, дуго сам боксовао, пуно мечева имам и ја се, рецимо, нешто што се догодило пре седам дана, заборавим. Мислим, не могу да се сетим, не да, једноставно стварно, неке ствари баш заборавим и немам појма. Значи, ако нешто не знам, ја не сећам се, можда сам и чуо, али не знам, значи ја када нешто кажем не знам – не знам. Сада, када сам га упознао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже тај сведок К, тај ту на списку, каже да су Гогихеви дошли међу првима из Лознице као добровољци, а каже, касније су преведени у резервни састав полиције, крајем априла или почетком маја, а на почетку су били као добровољци у ТО. Да ли је то тачно, при ТО?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није?

М, ОКР. БРАНКО ГРУЈИЋ: Ми смо били, значи, у Аркановој гарди, прво, значи, прво смо били под командом Аркана у гарди, као припадници гарде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте стигли?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Да. Е када је Аркан отишао, после смо се ми повукли. Значи, да би се поново вратили на то место полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А оно што причате, 10., 15. маја, да ли је то први пут или када сте поново дошли?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: То је када смо дошли у састав полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, били сте и претходно?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Били смо претходно, значи освајање Зворника и наредних два, три дана у Аркановој гарди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нам нисте рекли, то сада први пут кажете?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Нисте ме питали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам Вас питала, када долазите у Зворник, Ви кажете први пут 10., 15. маја, на позив Пантелића, нисте рекли да сте били за те борбе, у априлу?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Били смо у саставу гарде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте то рекли. Добро, реците нам сада.

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Били смо у саставу гарде, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, на самом почетку?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Значи, можда једно седам дана смо били ту, када је гарда отишла и ми смо отишли из Зворника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то значи да је Аркан поново дошао, када Вам је дао тај чин капетана гарде, тада на почетку или?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На почетку?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Али је после он дошао поново, дошао је он и пар људи дошли када сам ја дошао у састав полиције, да то тако озваничи и тако, он је дошао ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којим поводом, да ли је то био опет неки службени повод или?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, да, дошао је ту, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте упознали Маринка Василића, неког из полиције?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате нешто о њему да нам кажете, коју је он функцију имао?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Он је био, ја мислим да је био командир полиције, тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком периоду?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, када сам ја био у саставу МУП-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тада био и Милош Пантелић?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Да, тада је био, Милош је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај је био начелник?

ОКР. БРАНКО ГРУЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овај је био командир?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: А он је био, да, командир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је тај Маринко нешто био надређен, Вашој јединици?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не. Знате како, ја сам, ја нисам хтео да имам контакт са свима, значи ја сам рекао, са њима контактирам, са овим нећу и то је тако било, отприлике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви имали неке везе са територијалном одбраном, да Вам они нешто наређују?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Да ли сте учествовали некада у борбама неким, ви полицајци из Лознице, да сте ишли на терен, осим то у Каменицу када сте ишли, када је овај погинуо?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, то једино када смо отишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ишли у неке борбе заједно са војницима да будете на терену, на линији, било где?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Ја нисам ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ваши ови добровољци ови из Лознице?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, можда је неко некада ангажован од, јер они су ишли, тако у обезбеђење често са тим људима, можда су ишли негде, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте добијали плату?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Јесмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то било онако реда величине? Да ли је то била добра плата или слабија?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, не сећам се сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Отприлике, да ли је могло да се живи од тога?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, плата, колико су имали полицајци, можда мало више тако. Мислим, тај период, колико је то било, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте добијали плату, да ли можете да нам тај механизам објасните? Како добијате плату?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Примали смо плату, списак је био, долазимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где долазите?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, сада, ја мислим, где смо, не сећам се, значи долазимо тамо, узмемо плату, потпишемо и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко даје списак, ко даје тим људима који одређују колика ће бити плата, колико људи?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, ми смо сви били на списку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ком списку?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Том списку полиције, значи долазимо тамо, подижемо плату своју. Е сада где је то било, мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то нека зграда у граду или ван града, где долазите по плату?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не сећам се тачно места, немам представе, сада, да ли је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви као командант те Ваше јединице, некада правили списак, бројно стање Ваших људи, колико вас има да би се знало?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Тај списак је постојао, ја сам имао двадесет људи, тај списак је постојао, био је код њих у МУП-у, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тај списак стално?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Значи, то је било то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико пута је та плата ишла, да ли једном месечно из више?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Једном месечно, ја мислим, једном месечно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И за које све месеце сте Ви добили, да ли се сећате, ту плату?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, можда, значи, за мај и можда за нешто у јуну, али ја ту другу нисам примио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Другу ту?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, да, јер нисам, био сам рањен и био сам ван тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је на вашим униформама био неки натпис

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: «Полиција».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Полиција»?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај сведок Маринко Василић каже да сте ви имали плаве маскирне са натписом «Полиција», оне као тамноплаве?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Сада, да ли су оне плавкасте или какве, али маскирне униформе, али мало су необичне, значи боја нека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су комбинезони или блузе?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Комбинезон и преко тога блуза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је то писало «Полиција»?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: На рукаву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На рукаву?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А од обуће, шта сте носили?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, чизме или, ја сам носио патике често. Тада када сам рањен, исто сам био у патикама, јер имам равне табане и онда ми је лакше било да ходам у патикама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте познавали некога Ратка Видовића?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Ратко Видовић? Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је он био?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Он је у Малом Зворнику био начелник полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били у неком сукобу са њим?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Са њим? Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Никада.

Констатује се да адвокат Ђокић Драган уз дозволу председника већа, напушта судницу и у наставку претреса ће га замењивати адвокат Перковић Мирослав, уз сагласност оптуженог Кораћ Ивана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где смо стали, код овог Видовића? Каже овај Маринко Василић, каже, по одласку Пантелића са функције начелника, они су остали, мисли на Вашу јединицу, каже и каже, он Вас је касније елиминисао уз помоћ Ратка Видовића, али су се они поново појавили, каже, негде у јуну или јулу, било их је десет, петнаест. Да ли сте имали неки сукоб са тим Маринком Василићем, да је он хтео нешто да вас уклони са тог терена или нешто?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Ја нисам имао сукоб ни са ким, јер да кажем овако, бар мени нико није, имали смо једино то после када се догодило хапшење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нисмо смо још дотле стигли, али за овог Ратка Видовића, то сам хтела да Вас питам, да ли сте имали неки са њим, неки конфликт, нешто?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је он помагао овом Маринку? А са Маринком?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не, ни са њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не. Ми смо, значи, отприлике, не знам када је Милош Пантелић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то сам хтела да питам, када он напушта?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не сећам се ја, али ја мислим да су моји људи пре њега отишли, не мислим, него сам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вратили се кући?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Да, пре њега је распуштена јединица, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су се поново вратили?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: После тога је било нешто, али ја сам тада био на мору са том мојом женом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то, отприлике?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: У јулу сам ја био, значи био сам на мору. Е тада је нешто било поново, пошто се нешто поново догађало у Зворнику, били су ангажовани моји људи, али ја нисам био ту, значи ја сам дошао ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је јули?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Јул, крај јула, тако, крај јула, отприлике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви се враћате?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Када сам дошао са мора, ту се, значи, већ се формира та нова јединица која треба, полиције тамо и ја сам преговарао, не знам са ким, разговарао сам о томе, шта, како, међутим, после пар дана, мени Горан Жугић каже да, пошто нисмо још ни преузети, значи нисмо ни постали још, ушли у састав полиције, значи рекао је да склонимо из Зворника, Горан Жугић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Биће ту неких проблема, хапшења и нормално ја сам, пошто сам тек стигао са мора, значи, други дан, овај, ја сам рекао да значи нећемо се враћати у Зворник и рекао сам људима да иду кући, да би после пар дана догодило се то хапшење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта о томе знате, ко ту кога хапси, зашто, одакле?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, специјална јединица МУП-а Републике Српске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: МУП-а?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Да, мислим под командом Каришика, је упала у Зворник у току ноћи, похапсила значи не знам колико људи. Значи ја сам добио раније обавештење да се склоним, да ће бити проблема, нисам знао шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то није војна полиција, него је МУП?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: МУП.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: МУП?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Да.

Констатује се да је приступио адвокат Сташевић Слободан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то је МУП овај регуларни?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Да, МУП, али су нормално наоружани били и са троцевцима и са.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви ту били присутни када се то догађа?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не, ја сам отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На то упозорење Ви кажете?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Да, остала је та моја тада девојка, после жена, значи, она је била тамо, ноћу када су они упали у град, то је било као са пуцањем, већ шта, не знам, хапшење и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кога су ту ухапсили, да ли сте сазнали?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, ухапсили су Жућу и његову ту јединицу, углавном, тако нешто и ухапсили су мог заменика који је био тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зове?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Милош Зебић, он је био мој заменик у оно време када смо били, е после тога, он је, пошто је он радио у «Глиници», он је

тамо остао са женом, хтео је тамо да живи, међутим, тада када су била та хапшења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он није из Лознице или јесте?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Јесте, из Лознице је, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али је радио у «Глиници»?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Каракају?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Јесте, ухапшен је тада и он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А још неко из јединице?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није? А зашто је ухапшен, да ли сте га после питали, где је био?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не знам, он је био ухапшен и ја мислим да је одведен на Пале, или тако нешто. После је враћен, после два дана и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пуштен?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Наводно, грешка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Грешка?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Да, ухапшен је грешком био, тако је бар речено, а ови су остали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, никада нисте били на Циглани? Да ли сте чули за то, у Каракају тамо где се производи цреп, цигла, камиони?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Знам, знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ишли некада тамо?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, можда сам некада стао ту са аутом, са неким, али нисам био тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да су неки Ваши људи тамо из те Циглане узимали неке заточене Муслимане, возили их камионима да утоварују цреп, циглу, грађевински материјал по граду?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, не знам, тамо ја знам да је тамо нешто се радило, значи, са тим материјалом, али не знам ко је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да је неко од Ваших људи био ангажован, ови људи који су тамо били заточени причају да су долазили Лозничани у јулу?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Када је то било?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У јулу?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не знам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви не знате? Да ли сте чули да је било пљачки у Зворнику, да су се пљачкале куће, грађевински материјал око кућа, унутрашњост кућа, објекти, продавнице, да је то одношено?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: То је било сигурно, мислим, било је то свуда, мислим, тамо је била анархија, значи, тамо није постојала нека власт која је могла да држи то под контролом. Значи, радио је ко је шта хтео, отприлике тако, мислим, нико то није могао да контролише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то требало са спречи, да организује тај живот?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, није могао нико да спречи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ко је требало, ко је био ту овлашћен, да ли Ви знате некога?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Вероватно нека власт која, али нико није имао снаге за то, јер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте Ви радили, Ви сте тамо били полицајац?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Ја сам дошао због тога, али сам рањен и после тога ја више нисам могао да, ја сам био кратак период, значи, тада када је требало то да се уведе неки ред, ја сам брзо рањен и онда то се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су, кажете, Ваши су људи били, обезбеђивали два моста, а некада и Шепачки. Да ли је то онај железнички у граду, у Каракају и онај путнички мост?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су стајали, то значи да су стајали на пункту?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не знам, били су ту, обезбеђивала се општина, обезбеђивао се суд и тако, у СУП-у су горе били исто, обезбеђивали, пошто, кажем Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, суд, да ли сте видели ту Суд за прекршаје неки, ту у мају месецу, ту у граду?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, суд ја знам где је суд, али да ли је за прекршаје, да ли је овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели ту да неки људи су затворени, ту кроз прозоре нешто гледају?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не знам ту, ја сам чуо да ту има неки затвор, али не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули, ко ту затвара неке људе? Да ли су били неки Ваши људи који су становали и приватно, негде код моста у Зворнику, код Старог моста?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Пазите, значи, свако је сналазио се како мисли да му одговара или да иде кући у Лозницу или да већ то, значи нисам улазио у то где ко живи и да ли је ко са неком девојком, да ли је са неком женом, да ли је, не знам, мислим то је свако, као што сам ја живео са том девојком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И значи за Економију не знате да су ту неки људи чувани, затварани, да су долазили да их саслушавају, полицајци, војници?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не знам, не знам, значи ја нисам упознат са тим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за неког човека по надимку Бубица, Буљубашић Абдулах?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Бубица, ја сам пошао да кажем, код мене је био један момак кога су звали Бубица, у јединици, а Бубица, значи чуо сам за тог човека, када сам чуо за њега, то не знам када је било. Његова жена је долазила мени да се жали да има неке проблеме. Е сада, шта је то било, ја сам заборавио, ја сам, значи покушао да је заштитим, рекла ми је да јој је муж ухапшен и ја сам после питао где, добио сам информацију да је убијен, да је

тако нешто. Ја сам њој рекао, да сам сазнао да је убијен, али не знам како, шта, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте тог човека Ви некада видели?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не, никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог Бубицу?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када сте ту жену упознали, којом приликом?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је дошло до тога да се она Вама жали?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Ми смо били ту, обданиште то где смо били смештени, то је било поред зграде где је она живела и не знам како је то дошло. Она је дошла, вероватно да се, не знам, заборавио сам, значи, она је дошла до мене и рекла да има проблема, да неки људи долазе на стан, да прете, не знам већ шта, заборавио сам и онда сам ја, овај, рекао да ћу да јој помогнем, нормално, па сам пар ноћи преспавао код ње у стану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само Ви или још неко из јединице? Она помиње још неке људе.

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, не знам, било је још по неко можда тако, не знам, не могу сада да се сетим. Ја сам пар ноћи био и овај, једном приликом су неки дошли на врата, ја сам нормално изашао, лупио по шамар, тамо, вамо и тако, ето, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хтели да уђу код ње у стан?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, да, претили су да ће, не знам већ шта, мислим, не знам ни ко су ти људи били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, обзиром да сте спавали у њеном стану, што и она потврђује, да ли сте са њом причали, какав је то њен муж, зашто је ухапшен, како, шта се то дешава?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, причао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта каже она?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, сада не сећам се тачно шта је то било, мислим, они су, како сам ја, где су они били, у Немачкој, тако нешто, отишли, па су се наводно вратили, па је муж ухапшен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко га је ухапсио, шта каже?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не знам, не сећам се, тих детаља се не сећам, овај она је рекла да је у затвору, тамо, вамо. Ја сам онда после питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога сте питали и како сте сазнали где је он и да је убијен?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, не знам, питао сам некога из полиције, не знам, некога сам питао већ, шта је са тим човеком, где је он, овај, рекли су ми да је био негде у затвору и да је убијен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прва информација коју сте добили је да је убијен?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте у међувремену имали неке информације док је још био жив?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не, ја сам, значи, отприлике сам сазнао да је негде у затвору и ајде добро, видећу шта је, покушаћу да, ја ћу да видим шта

се дешава. Међутим, после пар дана, док сам ја поново где, шта, добио сам информацију да је убијен. Значи, у међувремену, тих пар дана је то се догодило. Значи, ја нисам можда реаговао на време, мислим, нисам знао шта се дешава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте Ви имали у Вашој јединици још неког Милета?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се презива?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Ђурић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђурић?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже ова жена, да ли знате њено име, да ли се сећате како се она зове?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведокиња Јасна Буљубашић?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: А да, Јасна, Јасна, мислим моја жена се исто зове Јасна, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже да је 11. маја кренула ка општини са супругом, каже, ту су срели Зебића из «Глинице», да ли је то тај Ваш Зебић?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже, он се у једном моменту окренуо, видела је Бубицу како диже руке и каже, један војник за кога је касније сазнала да се зове Миле и да ради за Марка Павловића, да је специјалац, га је ухапсио, њеног мужа. За тог Мила сазнала је лично од Гогић Мила, који јој је рекао да је командант специјалних јединица, а за овог другог Милета, не зна презиме и онда објашњава како тај Зебић прилази њеном мужу, хвата га за руку, води га низ улицу и више никада га није видела. Да ли Вас сада ово на нешто асоцира или подсећа?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Да, они су га привели, ухапсили и привели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зебић и тај Миле?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не сећам се ја ко је, знам значи информацију да су га они, неко га је препознао, значи вероватно Зебић га је препознао, пошто је он радио у «Глиници» и да су га привели у полицију и после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По чијем захтеву, зашто?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Под којим оптужбама?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не знам, приведен је у полицију и даље, после, где је смештен у затвору, неком, немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Негде да је притворен?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Негде је притворен и после тога, значи било, после неколико дана, нисам ја то одмах ни знао, ни шта се дешава, ни шта ја знам, после када сам ја интервенисао већ, то је било у принципу готово. Човек је убијен, тако су ми рекли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате, ко је Рамбо?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Рамбо, знам, покојни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, покојни?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, Арканов капетан био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је он изгубио живот?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: На тврђави зворничкој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било у односу на ово хапшење овог човека и тај случај?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, то је било, значи, тих првих дана када је ослобођен Зворник, значи, 08. април, Зворник је ослобођен, то знам, е значи наредних пет дана можда је покушај заузимања тврђаве зворничке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је он погинуо?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: И Аркан је покушао да заузме тврђаву, његови људи су покушали и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тај Рамбо погинуо пре него што је пала Кула град или?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Да, па пао је на Кули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре него што је Кула?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Да, они су покушали, тада нису успели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тада је он погинуо?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: И после тога је, значи, не знам када, ослобођена Кула, значи после неког периода.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А после убиства тог Рамба, да ли се нешто дешавало ту, везано за његово тело, да ли се сећате то нешто, да се извуче или нешто?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Било је нешто, не знам, не знам, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте Ви имали неко путничко возило ту на располагању?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не, ја сам имао полицијског «Голфа» на располагању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Голфа»?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се возили у још неком ауту, путничком, са неким?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Ја сам се возио полицијским «Голфом».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Значи, када сам био тамо, возио сам се полицијским «Голфом».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Тада када смо били, а пре тога, како стигнемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је била нека «Лада» бела?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не знам, нисам са «Ладом».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је возио овај Зебић, па овај Миле Ђурић?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Да ли сте познавали неког Перишић Титомира?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Титомир?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, неки из територијалне одбране?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Титомир, знао сам Титомира, презиме не знам, али Титомир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам Вас, зато што, ево сада ћу Вам предочити даље исказ ове Јасне, сведокиње, удовице овог покојног Бубице, која каже, тада када је ухапшен њен супруг, каже, након кратког времена, стигла је нека бела «Лада» на којој је била посмртница неког Рамба, убијеног на Кули претходно, што је чула касније, а у ауто су били Гогих Миле, Миле, Зебић и Перишић Титомир и описује сада униформе и тако даље, па онда каже, сазнала је од, она је Вас називала, моји специјалци, не знам зашто, да ли Вам је то нешто познато?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: То је сигурно грешка, значи ја сигурно у «Лади» нисам се возио никада, јер сам имао, значи тог полицијског «Голфа», који је био мени на располагању, значи, 24 часа, нон-стоп, значи ја сам га возио или је неко од мојих или возио мене. Значи, нико никада није возио, сам без мене, значи то је био ауто који је био мени, значи ја се нисам возио у другим аутима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево она каже, добро, то није толико ни битно, чисто Вам предочавам у континуитету изјаву. Каже она, сазнала је, каже, сазнала сам од мојих специјалаца, Гогиха, Зебића и Милета, који су ме чували, каже и на чему сам им ја захвална, да су они стационирани у забавишту и да су специјалци Марка Павловића, да је Гогих командант, а да му је Миле заменик?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не, Зебић је био заменик мој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Милош Зебић, заменик.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Она каже да сте јој Ви рекли да сте ви специјалци Марка Павловића. Да ли је то тачно?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Ми смо били у саставу полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, она то каже, одакле би она то рекла, да ли имате неко објашњење за то?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже, да сте Ви командант, а да Вам је овај заменик?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Заменик ми је био Зебић, значи Милош.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви некада са њом разговарали о том Марку уопште?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Мислим, могуће, али не сећам се, стварно се не сећам разговора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали неког Мачка у јединици?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је њему име?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Зоран, Зоран Николић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже, он је њу неке ноћи испитивао, па сте јој Ви рекли да је он њу испитивао без права на то, јер сте Ви те ноћи били ваљда у Лозници?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тај Мачак боравио код ње у стану?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, не знам, не верујем, не би требало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате, да ли је она имала неке контакте са Марком Павловићем, да је она ишла тамо нешто да ургира, да инсистира да се њен муж пусти?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам се нешто поверавала, обзиром да сте, кажете, били код ње у стану, спавали?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, не знам, ја сам био, кажем, сада не могу да се сетим, можда сам био са неком девојком код ње у стану, али не сећам се како је то било, али нисам ја. Ја сам иначе затворен тип, тако да нисам много да причам, да разговарам са људима, да контактирам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Она каже да је ишла у СУП, да је примио начелник из Лознице?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то тај Ваш Милош?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Да, Милош.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он тада био начелник?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Он је био начелник, значи ми док смо били горе, начелник је био Милош.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И каже, он јој је рекао да је њен муж под истрагом и рекао јој да иде у стан, да је ту сигурна и каже, чим се вратила у стан, ушли су Гогић Миле, Зебић и онај Миле и рекли су јој, каже, да је мајор послао, да их је мајор послао да је заштите, мајор Павловић и каже, тада је она сазнала да сте ви специјалци Марка Павловића и да сте Ви командант, а да Вам је овај заменик, Миле?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Није Миле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да су остали, па добро, она тако каже, и каже онда су остали код ње у стану, смењивали се и тако даље и каже све до 20. маја били код ње у стану, ту је увек неко ноћио. Да ли се сећате да сте помињали њој Марка Павловића, да вас је он послао да је заштитите? Да ли је тачно то што она каже или не?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Ја мислим да, како је то, ја сада не могу тачно да се сетим, али, како сам ја дошао ту, ја мислим да је она.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто сте Ви били код ње у стану, ко Вас ангажује да будете код ње у стану?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Ја мислим да је она лично, значи, мени се пожалила за проблеме и да сам ја значи требао да јој учиним да је заштитим, ето тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А по ком основу да је Ви заштитите, са знањем Вашег начелника или мимо знања или, по чијој наредби?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, могао сам да урадим ја то, зашто ја морам да питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам, ја Вам предочавам шта она каже. Она каже, мајор каже их је послао, Ви сте јој рекли да Вас је мајор послао да њу штитите

и онда тада, каже, сазнаје да сте ви специјалци Марка Павловића? Да ли је могуће да је то тачно или се Ви не сећате или није тачно, то Вас питам?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Није тачно, не верујем, није тачно, ја сам сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не верујете или није тачно?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, она је можда тако рекла, али ја, значи није тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, она јесте тако рекла, ја Вас питам да ли је то тачно или не?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, не, она је дошла, значи мени се пожалила, сигурно и ја сам, значи, хтео да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто су је овај Зебић и ови ухапсили, баш они, како су они знали, њеног мужа, да они треба њега да ухапсе, кажете, препознали су га?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не знам ја, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су Ваши људи?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, да, али нисам ја са њима нон-стоп.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли они могу да раде нешто и мимо Ваших овлашћења?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Није то тако, хијерархија, значи, они су могли да приме наређења од Горана Жугића, значи мимо мене, ја нисам битан или од овог начелника полиције, значи, да мене нико не пита, а ја када им наредим нешто, морају да ураде, али, значи није било то сада строго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви некада присуствовали ситуацији када је испитиван Бубица?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Ја никада тог човека нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, ја ћу Вам предочити шта каже ова жена, каже, првог дана јој је Гогич рекао да је био у канцеларији када је мајор испитивао Бубицу, да је Бубица рекао да је звао некога телефоном у Штудгард и да га је овај одвео у затвор и да је Бубица рекао да нема шта да пише?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Ја да сам то рекао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да сте били ту када је мајор испитивао Бубицу?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Значи, ја тог Бубицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да она то тада сазнаје?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Никада нисам видео, значи никада, значи човека не знам како изгледа, значи човека никада нисам видео. Значи, немам никакве везе, значи ја њега нисам видео, то није тачно, да сам ја био ту испред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте се Ви на крају распитали, шта сте сазнали о њеном мужу? Код ње сте у стану, да ли је нешто информисете, да ли јој нешто, која је Ваша улога код ње у стану, задатак?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Она је рекла да су јој, неко јој је долазио на врата, претили, тамо, овамо, шта знам и ја сам рекао, добро, нема проблема. Ја сам ту пар пута био код ње, значи, са неком девојком сам био, једном, два пута, не знам тачно, не могу сада да се сетим, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се распитали, шта је то њен муж урадио, па је убијен на крају, ко га је убио, зашто, како?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, ја сам, значи, добио информацију, тада, неко ми је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Да ли неки Пиварски или тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки Пиварски?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Да. Тако су ми рекли, неко ми је тако рекао, да је, сада нисам ја њој рекао ко је убио, али сам чуо да је убијен, то сам тако чуо, а сада ко, ко је то рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је тај Пиварски, да ли сте чули за њега нешто?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, био је тамо, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На терену?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, био је ту негде у Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте упознали тог човека?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, ја сам имао неку са њима, да кажем сукоб са њима, са њиховом групом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то била нека јединица?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Била је то нека јединица, не знам колико их је било. Они су били баш у тој згради, ту смештени, где је и она била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У тој стамбеној?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Да, ту су били по тим становима и не знам шта је било, Милош је наредио да претресамо њихове те просторије где су они, да им одузмемо неке ствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте упознали тог њиховог?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: И ја сам мојим људима ушао горе, значи нашао сам их тамо, претресао сам те станове, покупио сам им неке ствари, однео, однели, то предали у полицију и знам тада, значи, Пиварски, али тада сам га видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га видели?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Тада сам га видео, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А његову јединицу?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па и те његове људе, не знам, мислим, ја никога нисам упознао лично да сада некога запамтим. Знам, али сам их тада видео када смо упали код њих, значи, покупили смо те ствари и однели доле у полицију и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за неког Јасиковца по надимку, неки човек, Јасиковац?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Јасиковац? Па, ја знам сада неког Јасиковца, али, он је био у Италији, он је дошао тек пре пар година из Италије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, у то време да је неки тамо био?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за неког Челе, војвода Челе?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вуковић неки, Мирослав?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Да ли сте Ви некада ушли у тај суд ту у центру, Суд за прекршаје?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не, шта ћу у суд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде неки оштећени кажу, сведоци кажу да су ту долазили да их туку неки Гогичеви, да су ту чувари морали да откључавају и тако, да су ту били неки затворени људи који су чак одатле излазили, вођени су у неке куће, у пљачке на рад извођени свакодневно, враћани ту и тако даље?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Када, у ком периоду је то било?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У јулу месецу, јуну?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не знам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај период о коме говоримо?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Значи ја од тог 30. маја, када сам ја рањен, у принципу нисам ни знао шта се дешава, нити ме је интересовало. Значи, ја кажем, тада сам био са том девојком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали у јединици неког Сарму?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Сарму, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се он зове?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не могу сада да се сетим имена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали неког?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: На списку можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прље?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то неки Прљић?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Многи оштећени и њих помињу ови са Економије, кажу, упадају, Сарма, Прље, туку, убијају, батинају. Да ли сте Ви чули да то раде људи?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не. Али, када је то било, који период, када?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мај месец, Економија.

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Мај месец?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, средина маја? Нисте чули?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за неког Петка?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Петко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Полицајац?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он био у Вашој јединици?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Петко полицајац?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Он је био у полицији редовној.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У полицији, добро.

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Мислим, виђали смо се тамо, пошто сам ја некада седео горе у полицији, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А неки Лале, да ли је био код Вас?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Ла?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лале?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Лале?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, та група Пиварског, одакле су они, која је то јединица, из ког града?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не знам, појма немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ови оштећени кажу да су се често смењивали нека каже група лозничка и краљевачка. Да ли сте знали некога из Краљева да је ту на терену добровољац или нешто?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте познавали?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Да Вам кажем, ја сам са врло, врло мало људи значи имао контакт и уопште причао, значи на прсте могу да избројим људе са којим сам контактирао, значи ван свих сам био, овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да су неки камиони са лозничким таблицама ту прелазили па носили неку робу у Србију или тако даље?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, то је вероватно било, нон-стоп се нешто радило, ја не знам, али које таблице, то морају бити лозничке таблице, јер то је подручје где је Лозница. До Љубовије доле, све је Лозница.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А један оштећени који је био заточен на Циглани тој у Каракају каже, да су прво долазили ови Краљевчани у јуну, а онда од 01. јула, каже, смењују их Лохничани и ту је био неки сукоб, каже, са властима те јединице, добровољаца, са властима зворничким. Да ли су Вама ти људи Ваши када сте дошли са мора, причали да су имали неки сукоб, да ли сте Ви њих видели?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, ја сам дошао, значи, рецимо данас, после два дана је дошло до хапшења, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали прилике да та два дана контактирате са неким људима из Ваше јединице?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, слабо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су имали неки сукоб, нешто са властима, у граду или да су ови хтели да их истерају, па ови хоће да остану?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вам није познато?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био у Вашој јединици неки Штука?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А неки Кардељ?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како објашњавате, откуд ови људи баш сада помињу све те надимке, а Ви ништа о томе не знате?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, не знам, откуд знам, па да ли ја морам да знам где су они у свако време. Не могу ја са њима да спавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за место Козлук?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Како да не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да су ти људи негде исељени, да су из свог места отишли?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Чуо сам, чуо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ништа ближе?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само по чујењу?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Да, чуо сам да су се одселили, нисам био тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте улазили некада у то место?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате некога ко је био ту испред тих људи?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Фадила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта знате о том Фадилу?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, ево овако, значи тај Фадил је, како сам ја значи добио информацију, Аркан ми је тако рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Први пут или други пут, Аркан?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Пар пута је Аркан долазио тамо, значи, шта ја знам и Пеја његов заменик, они су долазили да обиђу нас тамо и причали смо тако. Он је, значи, са тим Фадилом, Аркан је то говорио, да ће бити заштићени, вероватно, тако нешто, да остану ту, да не узимају оружје и не знам и значи мени је отприлике поверио да се побринем да им помогнем, колико могу, да их заштитим, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то у мају када сте дошли?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Да, отприлике и то нам је један од задатака био, да мало, значи будем ту да могу да им помогнем и тај Фадил је значи имао телефон горе код тог обданишта и он је звао често тако, када има неки проблем, да дођемо, да. Ја сам одлазио, једно три, четири пута сам био код њега, значи, разних неких проблемчића је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ту било неких борби, неких напада на то место Козлук, нешто? Да ли је њих ту неко угрожавао?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, не, колико ја знам, не. Али, рецимо било је овако проблема са неким људима, значи, тамо комшијама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Појединачно?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, да, појединачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су они имали снабдевање, храна, вода, комуникација?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Имали су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви када дођете то пар пута, шта се ту догађа?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, ништа, седели смо једно два пута можда тамо у неком Дому испред, баш са њим смо седели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се он нешто жалио, тај Фадил?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, рецимо, једном приликом жалио се, неки из Козлука који су радили у неком предузећу, не знам ком у Зворнику, су примили плате, њих тројица и кренули су из Зворника, неко их је пресрео и отели су им паре и онда су звали мене и ја сам дошао доле. Ко им је узео паре, они не знају. Како сада ја, ја сам рекао, хајде, покушаћу да нађем, међутим, нисам могао да нађем, ко ће знати. Тамо је било разних људи, наоружани сви, значи није се знало то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И до када сте тако, када сте, отприлике престали да идете тамо?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, када сам рањен, више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 30. маја?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у јуну некада отишли у Козлук?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не, немам ја везе више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте сазнали, зашто су онда они напустили, ако су имали ту заштиту?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не знам, није ме ни интересовало, ја када сам рањен, после тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Тај сведок Р ту што пише, да ли сте рекли да се и њега сећате или само тог?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не, не знам ко је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај сведок је радио у штабу територијалне одбране, како он наводи, као секретар или секретарица овог Марка Павловића, па он исто прича о добровољцима који су ту долазили и тако даље. Каже, зна да је једна јединица добровољаца једно време плаћана, из Лознице.

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Плаћана из Лознице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, из Лознице која је, да је плаћена, која је плаћана и каже, сећа се да је код Марка Павловића долазио Милорад Гогич из те јединице, каже, али су се као брзо отели контроли. Да ли сте долазили, овај човек каже да сте долазили?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Ја кажем да сам можда, значи, можда сам био једном у тој згради, можда, али мислим да сам први пут ушао тада када сам рањен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, тада, кажете, нисте упознали. Да ли сте некада упознали физички тог Марка? Да ли би могли данас да га препознате да га опишете?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Упознао сам га, упознао сам га, како нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је изгледао? Када сте га упознали?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, тада, али не сећам се како је изгледао, заборавио сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада када сте рањени?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не, пре, пре сам га упознао, знао сам га, али нисам много контактирао са њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је тај човек изгледао?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Како је изгледао? Па, немам појма сада, не сећам се, мислим, можда бих га препознао да га видим, али да опишем, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не бисте могли?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Вама није познато да су неки Ваши људи доводили неке те затворенике? Ево један стражар, који је чувао у том суду, каже да су доводили, каже, паравојске су доводиле некакве затворенике у суд, као и неки Гогићевци, неки униформисани, Зебићевци?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Какве паравојске?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неке паравојске у време када је био Милош Пантелић.

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Нисмо ми били паравојска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте били?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не, нисмо били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви нисте били?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неких паравојски?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, не знам ја шта је, ми смо били значи легално тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полиција?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Полиција, да, значи, не видим да је то паравојска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је био изнад тог Милоша Пантелића ту у граду? Да ли је он имао некога коме је он одговоран или не?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Да ли сте чули за неког мајора Тору, за неког Зокса, за Лопова, за Војводу?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: За мајора Тору сам чуо, мислим, чуо сам, а за ове нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте чули?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, не знам, чуо сам тамо неки мајор Торо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да има ту?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Спомињало се, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га упознали?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, можда, не знам, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да се сетите, како изгледа ако сте га упознали или не?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за Зокса, да ли сте чули?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Да ли сте чули за неког Лопова?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Војводу?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не знам ко је Војвода, какав Војвода, шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, тако да се прокламовао или можда неки чин као Ви што сте добили, не знам ја или да га зову надимком Војвода, не знам, да ли сте Ви чули некога да га зову Војвода?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ту неко на терену има?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Да ли сте чули за неког Нишког?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта о њему можете да нам кажете? Да ли је он ту исто имао неку јединицу или је био војник или полицајац или шта?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, ја, сада, колико могу да се сетим, ја мислим да је он био, мислим да је био у гарди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овој, СДГ?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Аркановој и да је после остао тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да је дошао?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Мислим, можда, али чини ми се да је тако нешто у питању, да је он био у гарди и да је када се Аркан повукао, он остао тамо и формирао неку своју групу, тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он је имао неку групу?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Мислим, мислим да је тако било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте виђали тог Нишког ту?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, некада сам га видео, вероватно, мислим, вероватно га не бих препознао, али знам, тада га виђао, вероватно тамо, можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да га опишете?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било ту и војне полиције, осим вас?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Војна полиција?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, јединица нека војне полиције, то у мају, јуну?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не знам, било је вероватно војска је имала своју полицију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте виђали неке са белим опасачима?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не знам, не сећам се, не сећам се, не знам. Мислим, било је разних опасача, разних униформи, разних, тако да нисам ни обраћао пажњу много.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже један наш окривљени, Славковић Драган, каже да су Лозничани, Гогошева екипа знали за неки прелаз ту за Србију, јер су, каже, они били војна полиција и каже, они су превозили ту робу, они су то каже и крали тамо и могли да превезу ту робу. И исто каже, у Дом културе у Челопеку, највише су улазили Лозничани и каже територијалци, командант Пеја, Арканов и касније Капетан Драган. Шта Ви можете о томе да нам кажете, имате ли неки коментар?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не, шта да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везано за одбрану овог оптуженог, да ли можете нешто да прокоментаришете или не?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, нисам упознат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, добро. Да ли сте чули за институцију Привремена влада?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: У Зворнику?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, неки орган?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Чуо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Чуо сам, Привремена влада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, ко је био на челу те институције?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо овде један налог за исплату. Ја ћу Вам сада показати, каже, САО Семберија и Мајевица, Српска општина Зворник, Привремена влада, Зворник 04. маја 1992. године, налог за исплату, каже – налажем да се за потребе специјалне јединице добровољаца из Лознице исплати износ од 10.000,00 динара, на име накнаде трошкова јединице. Новац ће преузети командант јединице Жућа. Каже, исплату одобрио Привремена влада. Примио - и сада неки потпис овде. Да ли можете да дођете да видите, да ли Вам је познат овај потпис.

Констатује се да је сведоку предочен налог за исплату Привремене владе СО Зворник од 04. маја 1992. године.

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не, ово ми је тотално непознато. А када је то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, потпис тај, 04. мај?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Да, да, видим, видим, 04. мај?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: То нема везе са нама.

Сведок изјављује да му је такав документ непознат, као и потпис са леве стране.

Констатује се да је сведоку предочен списак за исплату под бројем 01328489, 01328490 и 01328491, те 01328492 и 01328493.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли потребе да ово стављамо на документ камеру, ако може режија да нам укључи документ камеру да видимо, има неколико докумената, мада смо то већ гледали, али због сведока, да би сви могли да виде. Ево, да ли може да се изоштри можда? Овде пише, списак за исплату,

припадницима ТО Српске општине Зворник за мјесец април, па сте Ви овде први на списку?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, како сада ТО? Ја Вас питах малопре?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, откуда знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били некада у ТО? Ево га и Ђурић Миле и Зебић Милош, ево га и овај Николић Зоран, како беше то, не Аждаја, који беше тај, како сте рекли?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: То је, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је, рекосте, Николић Зоран?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Николић Зоран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По надимку?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Где је Николић Зоран?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ето га ту, Мачак, Мачак, број седам.

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Седам, а да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има и Прље и Сарма и Тихи и Прле, сви. Идемо даље, друга страна. Ево опет април, припадницима ТО, па су ту.

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Да, да, то је исто, то је исти списак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наставак, да, да, само друга имена, јесте. Суботић Зоран, ко је то?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не знам откуда он ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то Аждаја?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Шта?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то онај Аждаја?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је Суботић Зоран?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Суботић Зоран је био тамо у штабу неком, не знам шта је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У штабу?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: У штабу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чега штабу?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: ТО ваљда, не знам где је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ту каже припадницима ТО, вероватно су ту разни. Да ли познајете још некога од ових, Нешић Дејан, Костић Радован, Рајковић Милутин?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Да, Рајковић Милутин, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете те људе, Ђокић Љубисав, Станковић Радослав, Петровић Раденко?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Да, углавном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Целатовић Мирослав?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Да, углавном знам, то су били људи, али то је било, значи, ово је био период када смо били у гарди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У априлу месецу?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Да, то је тај период.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: И ми смо, значи, после тога, отишли, када је Аркан отишао, отишли смо и ми, то је тај списак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Идемо даље.

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: То је тај списак из тог периода.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А ко је Милошевић Ђорђе?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Он је тамо из Републике Српске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са тог подручја?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да није можда он из Каракаја?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Није из Каракаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је имао надимак, да ли се сећате?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Ја га знам као Ђорђе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као Ђорђе га знате?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Да, Милошевић Ђорђе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за неког Ђованија?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Ђованија?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да је био тамо?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Можда сам чуо надимак, али не знам ко је, Ђовани не знам ко је, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Идемо следећа. Ево сада овде каже, списак припадника јединице из Лознице. Да ли знате овде неке, да ли су то исти сви ови људи?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Да, то је исти списак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: То је исти списак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командир Гогић Милорад?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте то Ви, да ли је то Ваш рукопис?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли још негде препознајете Ваш рукопис на овом папиру? Може мало да се подигне, добро.

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Мој је овде потпис.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово што пише, командир Гогић Милорад?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Да, само Гогић Милорад, то је мој потпис.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Ваш рукопис?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Констатује се да сведок изјављује да се на списку у потпису испод речи «командир», налазе речи «Гогић Милорад», што је он написао.

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете сада да нам објасните, то је тај списак. Како сада, који је пут тог списка? Да ли сте Ви дали имена тих људи или је неко други сачињавао списак, ко то сачињава?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: То је списак, када смо, значи, били у гарди, пре, пре освајања Зворника, значи, отприлике, да ли је формиран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да видимо само шта има тамо. Само мало доле, ако може. Ево ово је сада 09. мај, Зебић Милош, Гогич Милорад, командант штаба ТО. Значи и даље и даље је командант штаба ТО?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: То је све период, значи тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, ово је мај, оно је био април.

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Мај?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: 09.05.?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Али ми нисмо били тада тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Ми тада тамо нисмо били, сигурно, значи, ми смо 15. априла најдаље, значи, гарда повучена и ми смо тада отишли из Зворника, 15. априла, значи, вратили смо се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли могу да добијем, колега Шалић, само да видим нешто.

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Вратили смо се, када је ословођена тврђава зворничка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 26. априла.

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Значи, два или три дана пре тога смо ми поново ангажовани тамо, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде пише од 07. до 30. априла, за април, значи цео април?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Пазите, то како је ко водио, то ја не знам, разумеш, можда плате и то, али ми нисмо били тамо у то време, сигурно, значи, дошли смо за ослобађање тврђаве зворничке. Зворничку тврђаву када смо ослободили, тај дан је погинуо мој заменик, тада који је био Ђокић Бранко и ми смо истог дана значи вратили се у Лозницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То, крајем априла?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Тог 26. када је ослобођена, тај дан смо се вратили. Ми смо дошли 22. или 23., значи, специјално смо били позвани због тврђаве зворничке. Дошли смо, то је завршено, погинуо мој заменик, вратили се у Лозницу, сахрана и онда смо дошли поново, значи, тек тамо, не знам када у мају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ево од 09. маја, како објашњавате ово, потпис, командант штаба?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Водили нас да смо ту, али ми нисмо били тамо, значи, можда смо вођени на списковима.

Констатује се да сведок, након што је упознат са документом 01328493 СО Зворник од 09. маја 1992. године, на коме се налази печат штаба ТО, са потписом Секанић, наводи да је можда то тако вођено, али да они по повратку у мају, нису били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта? Нисте били?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Нисмо били тамо ангажовани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У штабу ТО?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Нигде, значи, 26.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, у мају кажете да сте ангажовани код Пантелића?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: То је, значи, можда после 10.маја, 10., 11., 12., значи то је тај период.

Тада ангажовани, већ су дошли тек негде 10. маја.

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Можда су нас водили цео месец, али нисмо били ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро, када долазите у мају, како вас онда воде?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, у полицији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У полицији?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И плате добијате у мају, како, преко полиције?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Ја се не сећам, ја сам имао, рецимо и службено ауто и службену легитимацију и све сам имао од полиције. Значи, ја се не сећам ко је нама давао плате, мислим, то ми није ни било битно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли можете да се окренете да погледате овде оптужене, да ли некога познајете. Хоћете да устанете. Да ли Вам је неко можда познат?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Ево Брано Грујић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Брано Грујић?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Онај тамо.

Констатује се да сведок показује на оптуженог Грујић Брану, када наводи да познаје Брану Грујића.

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Чини ми се да је Марко Павловић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Овај овде.

Такође сведок показује на оптуженог Поповић Бранка и наводи да мисли да је то Марко Павловић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још неки да Вам је познат?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Добро, хвала, седите. Има ли неких питања?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Господине Гогићу, рекли сте да је Ваш први сусрет са ратиштем био Хрватска?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Ко Вас шаље тамо у Хрватску на ратиште?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Нико, сам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Онако, добровољац?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Онако, сели смо у ауто нас пар. Друго, углавном боксери смо били, почела је оно фрка, тамо, овамо, то је био јун месец 1991. године, кажемо, хајдемо тамо. Нисмо знали ни куда ни како, значи, ишли смо преко Сарајева, преко тамо Зенице, Дрвара и дошли у Голубић.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Ових двадесет лица које сте Ви, кажете, довели у Зворник, сем обезбеђења мостова и неких објеката, како сте Ви на почетку рекли, шта су они још радили у Зворнику у том периоду, када кажете да сте други пут дошли, шта они још раде?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, ту су, ето, ако, ако је потребно да их неко ангажује, да их зове, да има неки проблем негде, са полицијом да оду, као асистенција и тако.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да ли су имали овлашћења да хапсе људе, да приводе?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, имали су.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Реците ми, рекли сте у свом исказу, да је Жућа држао град у својим рукама, није признавао ниједну власт у граду.

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Тако се причало, значи, ја нисам тада био тамо.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: На који начин се то испољавало, да ли сте чули у вези тога?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не, не, ја нисам био тада тамо, значи ја сам дошао због тога после, вратио сам се у Зворник због тога, фактички, због Жуће, тако су бар тражили да Жућу иселимо из града.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: А коме је тај Жућа припадао, шта је он ту радио у граду? Да ли је то војска, полиција, «зелене беретке», шта су они, који су они?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Војска, војска.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Реците ми, ишли сте да претресате просторије где је био смештен Пиварски, односно његови људи?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Да, да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Шта Вама каже овај Пантелић, због чега идете ви у тај претрес тамо, који су то Пиварски, коме они припадају?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Заборавио сам прави разлог, знам да је нешто требало да се одузме, неки, сада не знам шта, рецимо, не знам, нешто су имали, узели или тако нешто и каже, код њих је у стану, у тим становима и ја сам, нормално, ушао са мојим људима и пар полицајаца оних из станице су дошли, сада не могу да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су имали, робу неку, шта?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, не знам, не знам, не знам шта је било, нешто су имали, можда компјутере или нешто тако, што је било негде узето или тако нешто. Мислим, не знам, не сећам се тачно, али нешто се тражило.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: А који су они, ти људи што су припадали Пиварском, коме су они припадали ту у Зворнику, шта они ту раде?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, војска, немам појма, мислим, били су војска, а сада, коме су припадали.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Помињали сте Ваше шефове, шеф ДБ Горан Жугић, шеф, начелник полиције Пантелић, а ко је био њихов шеф? Да ли су они имали изнад себе некога?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, не знам, вероватно, немам појма.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Никада нисте сазнали, ко је шеф Вашим шефовима?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, мене није интересовало, мени су они били шефови и нико други и не интересује ме нико други, у принципу. Пре тога ми је Аркан био шеф, значи док смо били под његовом командом, после сам био под командом полиције и значи, директно ми је он био шеф. Мене не интересује ко је њему шеф, шта ме брига, мислим шта имам ја са неким другим. На крају био је договор, ја сам се са њима договорио, да ја имам само са њима, значи, контакт, други ме не интересују.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Реците ми, колико сте Ви дуго примали плату у Зворнику? Овде има, председник већа Вам је предочила неки април, па колико сте после још примали плату?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, можда за мај.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: За мај, у јуну не?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: А према овим списковима, у априлу сте на списку територијалне одбране, а после тога у мају?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не знам, не знам, не знам, ја нисам то водио пажњу и евиденцију, није ми било битно то, значи ко нам даје плату, сасвим неважно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: А колико сте у том периоду, све време Вашег боравка у Зворнику, колико сте пута контактирали са Марком Павловићем и из којих разлога су били ти контакти?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, ја можда пар пута, мислим.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: А са којих разлога контактирате са Марком?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, не знам, ја сам углавном избегавао, значи контакт са другим људима, сем са овом двојицом, јер нисам хтео да имам никога изнад себе. Ја сам мало сујетан човек, значи не волим да ми неко наређује и ја сам увек тако, значи и када сам био у гарди, само Аркан је могао да ми наређује, нико други, његови официри нико, значи, такав сам. Нисам волео никога да имам да може да ми, тако да сам само контактирао са тим људима и све што је требало, значи они су вероватно са њима договарали шта треба, ако је требало нешто Марку Павловићу да се, да њих одради, они су вероватно тражили од начелника то. Ја нисам хтео да имам контакта са њима.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Рекли сте да Вам је Горан Жугић рекао да се припрема неко хапшење, па да се Ви склоните?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Зашто бисте се Ви склањали?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, зато што, ја тада нисам знао шта се дешава, али је, значи то била велика акција, у граду.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Ви кажете, званично припадате полицији, а зашто Ви да се склањате од хапшења као полицајац?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Више нисмо били, не, ми смо већ били напустили полицију тада. Ја сам био на мору, значи рањен сам био, па сам био на мору и онда су поново, тражили да се ми вратимо поново, јер има проблема и потребни смо тамо и док се то, тих два, три дана припрема, хоћемо, нећемо, у том долази Горан Жугић и каже мени, значи, немој прихватати ништа, води људе и значи, нисмо ни почели ништа да радимо, тек је требало да се формира јединица поново и тако да смо се повукли одмах, значи фактички, док сам ја био на мору, значи, тих можда дванаест дана, шта се ту дешавало, ту је било неких сукоба, чак и међу, међу тим нашим људима, не нашим, него тим Србима, пуцњава и не знам ни ја чега већ. И онда је вероватно требало опет неко да неки ред да уведе ту.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: И још само једно питање. Кажете, била је у том Зворнику нека анархија и то?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Објасните то мало, шта се то дешавало, каква анархија?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Радио је ко шта год хоће, мислим, ја сада хоћу нешто да урадим, ја то урадим, ко може да ме спречи, имам оружје, свако се осећао довољно, зато кажем, било је значи пуцњаве између, значи, између припадника разних формација. Било је чак и убистава, колико ја знам, док сам ја био на мору, чак је било неколико убистава и то, међусобно, значи, није било, власт је била немоћна у тим ситуацијама.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Шта је са полицијом?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не, зато су ангажовали мене и зато што је полиција била немоћна, у принципу, да спречи нешто тамо, сви су наоружани.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Ко је правио ту анархију?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, сви, у принципу сви који су ту били. Ту је било разних људи, разних, ја сам прођем кроз град, ја не знам пет људи, а видим две хиљаде људи, ја знам пет људи, значи, не знам, разних људи, наоружаних, са разним униформама, мислим.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро, хвала.

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: У принципу, хаос.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали са полицијом редовном и резервном Ви контакт као нека специјална јединица, колико сам ја схватила?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, јесам са, значи тим шефовима. Ја нисам хтео да улазим у контакт са полицијом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А са обичном полицијом?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: А шта ћу ја са њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте некада са њима ишли у патролу, на пункт?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Ја?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваша јединица?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Моји људи јесу, вероватно, ишли су, али ја не, ја сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ваши људи, вероватно са Вашим знањем?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, да моји људи су били у саставу станице, могли су да буду ангажовани, значи, по разним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вас обавештава Пантелић, ако ангажује Ваше људе? Ево сада пет твојих људи, Ви кажете, он Вас зове и Ви дате људе, да ли Ви знате, који им је задатак и да ли иду са полицијом редовном?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Некада ми је рекао, знам да је једном приликом било, мислим за неке глупости су ангажовали људе моје, за враћање стоке, неко је отео неком стоку, онда не може полиција, иду моји људи, иде полиција, иду моји људи са њима и тако неке, мислим, разних ствари је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули, пре тог Вашег рањавања, да се неки Дивич иселио, комплетно?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Дивич?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту је исто нека полиција нешто била ангажована?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Дивич, значи када је ослобођена тврђава зворничка, то је био значи Васкрс, тај дан је, ја мислим, тај дан је или други дан и Дивич је ослобођен. Е, значи тај дан када је ослобођена тврђава, погинуо је мој заменик Бранко Ђокић, ми смо тог истог дана у поподневним часовима отишли, значи и вратили смо се поново тада, када су ме ангажовали у полицију, значи тамо негде око 10. маја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су Дивичани били у свом месту?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да су они исељени, да је нека полиција ту асистирала у њиховом водању, враћању?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Ништа не знам, у том периоду, јер погинуо је тај дечко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је било са тим људима, не знате, не, не, причамо о крају маја?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Дивич?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ништа?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не знам, за Дивич не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви чули да су ту биле неке размене, да су се одигравале размене Муслимана за неке Србе заточене?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Знао, чуо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта о томе можете да нам кажете?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не знам, знам да су мењали лешеве и тако, али не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, живе људе, не лешеве?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, не знам, и живе људе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да се врше неке размене, да ту има неко да се бави тим послом?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Било је, али није то био мој посао, тако да нисам, није ме то ни интересовало.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Господине Гогићу, ја схватих да сте Ви имали прилику да се упознате са Марком Павловићем?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Под којим именом сте га упознали?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, Марко Павловић.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте икада чули неко његово друго име?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Никада?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Сада, сада сам чуо неко друго име. Знам, Марко Павловић, тако сам га знао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је у тој јединици Вашој било неких Ваших рођака?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Мојих рођака?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Није?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Како објашњавате да, ево председник већа Вам је то све предочио, везано за тврдње Јасне Буљубашић, везано за Жућине тврдње, односно овог команданта «Жутих оса», па онда још, да, сведок Средо Вуковић, полицајац, резервни полицајац тамо, говори о томе, како су дошла на Економију два, три Гогићевца, како су дошли у суд, у затвор у суд, где је он радио, два, три Гогићевца, извели Смаиловић Рамиза, званог Ћелу и тукли га, па каже, сведок «Четири», ја не знам да ли имате ту, вероватно немате, то није ни важно, један од заробљених људи које смо ми

чули овде, он опет говори о томе како су Бубицу на Економији често тукли и њега и остале, а једне прилике су га Гогихевци извели, тукли и вратили назад. Пуно људи, елем пуно људи, различитих људи, из различитих прича, помиње Ваше људе, Гогихевце, долазили, тукли, радили ово, радили оно, а Ви о томе ништа не знате?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Углавном не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Како је то могуће, господине Гогиху, да двадесет људи којима Ви командуете, да тамо раде неке ствари, Ви се представљате као неко ко је командант, као неко ко неће да има превише надређених изнад себе, а опет, Ваши људи могу да раде шта хоће, а да Ви о томе немате појма? Како то, како то можете да нам објасните?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, лепо, зар може да се зна, рецимо у граду, на једном крају шта се дешава. Ја не знам, нико није преносио то, нико ми се није жалио, ја нисам знао ако се нешто дешавало, ја не знам информацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како да се жале када су затворени, коме да се жале?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, како ја да знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ови Ваши, Ваши?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Какве на пример ја имам везе са тим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ови Ваши из јединице.

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Шта?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли причају нешто, где иду, шта раде?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Мени нико ништа не прича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неће да се хвале?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Да. Мислим, нико ми ништа није причао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Направићемо паузу, да се сведок одмори.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Одређује се пауза у трајању од двадесетпет минута.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес настави након паузе и 12,30 часова.

НАСТАВАК САСЛУШАЊА СВЕДОКА ГОГИЋ МИЛОРАДА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека уђе сведок. Изволите, тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мене интересује да нам појасните мало, како сте Ви појединачно ступали у контакте са људима које сте позвали да иду за Зворник, ово други пут када Вас је обавестио о томе Пантелић, па да ли је он тражио одређени број, да ли је број уопште помињан, где су који људи били, да ли су сви са подручја Србије или евентуално неко и са подручја Босне и Херцеговине или неких других места и тако даље, ако можете то да нам појасните?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Милош је тражио двадесет људи. Нас је било укупно двадесет, око двадесет, значи. То су били углавном људи из Лознице и сада, три, четири можда из Републике Српске, који су били са нама у том периоду док смо били на ослобађању Зворника и исте те људе сам ја после позвао, не све, значи један део сам позвао, а остали су, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где сте их нашли? Да ли су они били тада ту?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: У Лозници, углавном, тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта можете да кажете о тим људима, пошто сте са њима била раније на ратишту у Хрватској, какво је понашање у борби, ван борбе?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, нисам био са њима, већина њих су били у Славонији. Ја сам био тамо у Крајини, у Голубићу и после тамо сам био у том делу, значи, пар њих је било тамо само, значи, у контакту, да кажем, са мном значи у Крајини. Остали су били већином у Славонији, значи нисам раније био са њима у контакту, јер различити су делови, Славонија и Крајина, то тамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Говорили сте о томе да Ви не знате појединачно шта су они радили на подручју Зворника, ово када се помиње њихово незаконито понашање у појединим ситуацијама, сведоци који су нам овде сведочили. Да ли се Вама неко жалио на понашање тих људи које сте Ви довели?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не, мени нико, значи нико није се жалио, једино.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли неко од старешина где су они били ангажовани, пошто сам схватио да нисте ангажовани скупа као јединица од двадесет људи, него једни су за обезбеђење Пантелића, други за ово друго?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Да, како ко буде распоређен где, мислим како треба, овде три, овде пет, мислим тако је било, значи није било одређено где ће ко бити, него зависи од ситуације.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте имали и заменика, па ме интересује, која је то јединица, с обзиром на двадесет људи, која је то формација, како се ви зовете, како сте устројени?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, како смо се водили тамо, као нека специјална јединица МУП-а, центар безбедности или тако нешто.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Као целина?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када хоће неко да ангажује неке од Ваших људи, да ли се обраћа Вама?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, не мора, могао је да начелник позове, пошто ја нисам био стално ту, ја сам био тако, рекао сам, мало више времена проводио са том девојком, после мојом женом, тако да нисам много баш, овај, био ангажован тамо у тој канцеларији, тамо у тим просторијама. Значи, долазио сам, али.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако сам разумео, Ви нисте као целина негде били, па неко дође да тражи Ваше људе, него сте одмах узети на списак у полицији?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И онда по списку те старешине из полиције ангажују и Ваше људе?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, тако, значи позову, треба им за асистенцију са полицијом, двојица, тројица људи, онда моји су тако ишли са њима, мислим, већ где, то ја нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Обзиром да Ви нисте били обучени полицајци, да ли је Вама неко рекао, како треба да поступите, на пример, у ситуацији хапшења?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако хапсите некога, где га водите, коме га водите, како би то урадили?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Ја нисам хапсио, али вероватно ако је било хапшења, водили су у станицу полиције, тамо даље, не знам редослед, пошто се ја нисам у то мешао, то полиција после преузима и шта раде даље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је било могуће да неко самовољно од стране, да кажем чланова Ваше јединице, хапси?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Да хапси?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, некога из неког разлога, не знам кога, било кога?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не знам, не знам да ли је неко то могао сам да уради, да му неко не каже, кога треба да приведе, кога, како ће да зна кога треба, мислим, углавном смо то, значи, што се тога тиче, за привођење знам углавном да је Горан Жугић, отприлике, доносио та имена и то, ко треба да се приведе, адресе и шта знам, мислим, то је он радио, а даље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када си ти отишао на море, да ли си се некоме јавио?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не, ја сам рањен и ја сам од тог дана ван тих збивања, значи, био сам неколико дана у болници, после сам био код те девојке у стану, па сам свратио у Лозницу, па тако, углавном сам значи био ван тога, у гипсу и на штакама и нисам тада имао ни ауто, пошто је тај ауто који сам био добио остао горе у Каменици, избушили су га и тако, тако да сам остао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Вама су овде предочени одређени спискови, било о примању плате Вас и Ваших људи, па на тим списковима, ако сте приметили, стоји доле «одобрава командант штаба», па можете ли да нам појасните, како је то ишло?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, да Вам кажем, то је вероватно, ко је водио, мислим, мене то није интересовало, нама су, донесу, потпишите, узмите паре и.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви имали неког човека у Вашој јединици који је водио рачуна о томе?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не, не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је сачињавао спискове за Вас, уместо Вас?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Списак је постојао у полицији, они су значи имали наша имена.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, а ово претходно када сте били?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Када сам био са Арканом, па тај списак је био у гарди тамо и они су вероватно, пошто су, Аркан је хтео нас да остави тамо још после, када је он отишао. Међутим, ја сам, када су они отишли, други дан сам ја повукао људе, нисам хтео да останем тамо, јер, шта ја знам и ти спискови су предати ту, немам појма ко је то већ оставио у штабу, то је тако остало. Е сада ко је нас водио даље, како су нас водили, видим да су нас водили изгледа стално, а ми нисмо били тамо у принципу. Значи, ми смо били тог 08. априла до једно 12., 13. априла и онда смо отишли и вратили смо се поново, значи 20., када су рекли да је била тврђава, значи два дана пре тога смо се вратили за освајање зворничке тврђаве. Тај дан исти смо се вратили у Лозницу и поново смо се вратили, значи, можда 10., 12., 10. мај, не знам, а тај прелаз између, нисмо били тамо. Углавном су нас, како ја видим, водили да смо били на неким списковима плате, али нисмо били тамо, значи, стално.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Описивали сте то стање као хаотично, па је због тога Вас звао Пантелић, да припомогнете у сређивању тог стања, да ли Вам је тада он помињао да има проблема неких у вези са том командном структуром штаба ТО и да ли је помињао уопште неко име?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, ја знам само су имали значи тај проблем, како су ми рекли, Жућо, Жућа, тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ниједно друго име нису помињали?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, не, сви су ја мислим, колико сам ја разумео, били углавном под његовом командом, ти који су били ту. Ја знам нека имена, рецимо, сећам се који су били ту као опасни ликови, неки, био је неки, да ли је био Топола, Топола су га звали, значи, њега су се плашили тамо је био. Он је био исто уз Жућу, онда, не знам так још неких ликова, ја сам заборавио, нисам са њима имао ни контакт, јер нисам хтео да контактирам са сваким, значи, само сам контактирао са Жућом, тада када сам отишао код њега, лично са њим. Дошао сам тамо, значи, нисам са његовим људима разговарао, само сам тражио од њега, када се он појавио, ја сам му рекао, имаш, шта знам, колико пар сати да се одавде иселиш. Ја и он смо тако разговарали, завршили, значи. Он је то одрадио, отишао, значи ја нисам са тим људима контактирао, значи не знам ни ко је све био код њега. Он је имао, не знам, доста људи, у принципу тада, много више него ја, али.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је постојао затвор у Зворнику?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, ја не знам, ја мислим да је постојао неки затвор, тамо негде код полиције.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Знате ли, где је?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Негде код полиције, мислим да је постојало нешто, неки притвор, али не знам, нисам улазио тамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви давали нека упутства Вашим људима, како се поступа у ситуацији ако неко треба да се?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не, ја сам углавном, ти моји људи су, углавном требали да асистирају полицији, значи, пошто, било је људи које полиција није могла да приведе, који, једноставно, не можеш, наоружани, каже, отера га и нема шта и онда су моји људи долазили са полицијом и тако привођили их и шта ја знам. Рецимо, када су Срби у питању и значи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, немам више питања.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Мене интересује, која је то формација била његова, која је у оквиру полиције којом сте Ви командовали, која је то била формација, одељење, вод, чета, шта знам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада је рекао.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Шта је рекао, нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пратите, на питање тужиоца, ја мислим.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Није прецизно одредио, да ли су били само они или је ту било и неких других којима је он командовао. Да ли је, мене интересује, да ли је попут његове јединице, да ли је било још неких јединица у саставу полиције? Не знам да ли је вод или одељење, не знам шта је рекао, зашто не каже, нисам чуо?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Како да, двадесет људи.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је било, ви сте рекли, углавном асистирамо полицији или смо ми, ја сам био командир, да ли је било још неких таквих?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не, ја мислим да није било при полицији, ми смо били уз полицију, значи.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли сте Ви могли тим Вашим људима да наредите било шта, да иду у неку акцију, било шта?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Могао сам све да наредим.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А да ли је могао још неко?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Могао је да нареди начелник полиције и Горан Жугић, шеф ДБ, значи они су могли да нареду, могао је да позове неки од командира, тих заменика да позове.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли су вас звали Гогићевци тамо?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Да.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли су били неки Зебићевци?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Није нико? Овде је било неких сведока који су рекли.

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Зебић је био мој заменик.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: То сам чуо, али Вам ја сада предочавам да има сведока који су рекли да постоји формација Зебићевци?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Можда су.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Кажу, Гогићевци и Зебићевци?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Вероватно је то то, да су они пребацивали, да је Зебић можда, јер ја се нисам много значи појављивао, мене је мали број људи знао.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Када Вас је овај упозорио, Жугић, да ли Вам је рекао конкретно да ћете Ви бити ухапшени или Вам је рекао нешто на основу чега сте Ви закључили да можете бити ухапшени?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не, не, он је рекао конкретно, да се, значи повучем са мојим људима из Зворника, да ће бити хапшење, значи да нисмо ту, да се то заврши. Значи, конкретно ми да се склонимо.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Значи, постоји опасност да ћете бити ухапшени?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не, не, него биће хапшење, али се, значи не зна се, они не знају тачно кога, ко где живи, значи хапсе људе, склоните се боље док се то заврши, значи то је то.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Мени се учинило да сте рекли, на питање председника већа, да сте чули да има затвора на подручју Зворника?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не, не. То сам чуо сада задњих година, пар година, али ја, значи, док сам ја био тамо, нисам знао.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: На основу Жугићевог упозорења, повукли сте се и Ви и Ваши људи?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Да.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: И нико није остао?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Нико.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, хвала.

НАТАША КАНДИЋ: Рекли сте нам да сте у време рата, у јуну 1991. године са неким отишли у Голубић. Како знате да баш идете у Голубић, ко Вас обавештава да идете?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: То се знало, у Србији се по новинама писало да тамо Капетан Драган је скупио неке момке, направио јединицу, неке «Книнце» и тако, то је то било, значи, отишли смо тако, значи не знајући где идемо. Што се каже, сели смо у ауто и кренули, па шта буде.

НАТАША КАНДИЋ: А у то време, да ли сте Ви у некој странци?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Ја никада нисам био члан ниједне странке, значи никада. Ја сам тотално ванстраначки, могу да волим неке људе, али.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте Ви пре једно месец или два месеца дали изјаву Српској радикалној странци да су Вас хашки истражитељи малтретирали?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Вршили притисак?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Вршили су са мном разговоре више пута и ја сам схватио да они, да они потенцирају на Војиславу Шешељу, значи ја нисам тада са радикалима био ни у односима, али сам осетио то, да су нон-стоп стављали акценат да је Војислав Шешељ био тамо у Зворнику, нешто што нема везе са истином, мислим, то је то, што се тиче њих.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли можете да нам кажете само, како се Ви обраћате Српској радикалној странци, а не неким органима, полицији?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председнице већа.

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не, ја сам само рекао.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председнице већа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да улазите сада у то, то нам није уопште заиста предмет оптужбе, нити је човек рекао да је био испред неке странке у Зворнику. То оставимо за неки други предмет.

НАТАША КАНДИЋ: Ми смо овде од сведока чули да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, али то није инкриминација.

НАТАША КАНДИЋ: Чули смо од сведока, то што Ви сада кажете да није, није ниједна партија, али од сведока, неки сведоци су наводили да су Гогићевци били чланови, припадници Српске радикалне странке?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питали смо то, рекао је да је био испред СДГ.

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Ја сам био, значи у гарди, а члан странке никада ниједне, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, већ сте рекли.

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: До сада, нити ћу бити.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: То не може бити инкриминација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није, па ја сам и рекла да није инкриминација.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте увек били упознати и када је на почетку 07. априла, када су дошла два аутобуса, добровољаца из Србије?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Где?

НАТАША КАНДИЋ: У Зворник?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: 07. априла?

НАТАША КАНДИЋ: Да?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Нисам Вас разумео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате, да ли су неки добровољци дошли аутобусом из Србије, то је питање?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели можда неке добровољце да стижу аутобусима из Србије?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте Ви дошли, чиме?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Аутима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аутима?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Пребацили смо се преко моста пешице, а горе смо дошли аутобусима, редовна линија Лозница – Мали Зворник, мислим.

НАТАША КАНДИЋ: Ко Вас је обавестио да треба да дођете у Зворник? Да ли Вас је неко позвао, како то да долазите у Зворник?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, то је већ рекао на почетку.

НАТАША КАНДИЋ: Па, није.

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не знам за који долазак, за први долазак?

НАТАША КАНДИЋ: Да?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: За први долазак ме позвао Аркан ђенерал Пеја, значи, знали смо се од раније и он је питао да ли могу ја да дођем, пошто се припрема горе акција нека око Зворника, ја сам рекао могу, да узмем људе и тако је кренуло.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли Вам је рекао, каква се то акција око Зворника припрема?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, рекао је да су Срби истерани из Зворника, да је нешто Срба остало у Зворнику, да Муслимани држе град, не знам, да је тамо, значи, безвлашће, да су то, фактички, криминалци држе власт у граду и то је то, тако је нешто било.

НАТАША КАНДИЋ: А са колико Ви људи одлазите тада?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, можда, шта ја знам, тридесетак.

НАТАША КАНДИЋ: А одакле су ти људи?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, из Лознице углавном и околина ту, Република Српска тих села доле.

НАТАША КАНДИЋ: Како их, на основу којих критеријума их Ви окупљате?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, питам га, да ли је био где на ратишту, да ли има већ неког искуства, ако зна, ако нема, ја нисам примао свакога, значи ко није био на ратишту, нисам хтео да га примим, шта ћу са њим.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли су тада са Вама били, да ли можете неко име да нам наведете, Сарма, да ли је он на пример био са Вама?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Има спискови, тамо постоје, значи.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли можете да се сетите неког имена?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, ја слабо памтим, ја сам дуго година био боксер и заборавио сам.

НАТАША КАНДИЋ: Светозар Суботић, да ли је био?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Није ми познато.

НАТАША КАНДИЋ: И одлазите као група вас тридесет, да ли налазите да Ви руководите тим, командујете тим људима, том групом од тридесеторо?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Да, под командом Аркана и Пеје, пошто је Пеја углавном водио акцију и све је он водио, Аркан је био командант који је командант, значи.

НАТАША КАНДИЋ: А коју Ви функцију онда добијате?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, ја водим, мислим.

НАТАША КАНДИЋ: Ту групу?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Моју групу, примам наређења од Пеје.

НАТАША КАНДИЋ: И како та група стиже у Зворник, којим путем, којим превозом?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, стигли смо у две, три туре можда, прво је дошло десетак, па још десетак и тако, у пар дана дошли смо горе нас двадесета, не знам, пет, шест, седам, до тридесет људи.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли су неки из те групе поново у Вашој групи ово када долазите 15.?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Да, да, већина, већина су из те групе.

НАТАША КАНДИЋ: Кажете нам да сте Ви добили онда, да сте преведени у полицију и да сте имали статус специјалне јединице. Онда мени није јасно, када бисте могли да нам објасните, када је неко, када неко има статус специјалне полиције, јединица специјалне полиције, како се то онда догађа да Вам начелник Државне безбедности каже да је боље да одете из града док се не обави то неко хапшење, па зар нисте Ви били потребни баш?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Тада ми нисмо били тамо, значи ја сам, значи 30. маја рањен, јер тог дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте понављати, чули смо да сте били на мору, немојте поново причати оно што сте већ рекли. Ако имате нешто ново на питање, Ви одговорите, само да не понављамо.

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Немам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Данас када Вас је председница већа питала у вези са Жућом и његовим, Ви сте рекли да су његови правили проблеме, па сте Ви због тога дошли у Зворник да их истерате и да су шефови то тражили од Вас, а онда нам после тога кажете, ово да сте у време када је дошла ова специјална јединица са Пала, да сте Ви упозорени да напустите град, па како онда сте позвани да дођете да бисте истерали ове Жућине, а онда када је њихово хапшење, Вас упозоравају да одете, то ми није јасно?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Шта је ту нејасно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете то да објасните?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: А шта је нејасно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ништа.

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Добили смо, значи од шефа Државне безбедности упозорење.

НАТАША КАНДИЋ: Не, не, прво сте нам рекли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То смо чули.

НАТАША КАНДИЋ: Прво сте нам рекли да сте Ви дошли у Зворник, да Вам је начелник Државне безбедности Вас је позвао да истерате из града ове Жућине који праве проблеме?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: И то је било завршено.

НАТАША КАНДИЋ: Како је било завршено?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Међутим, они су се после поново вратили, а ми смо већ били отишли.

НАТАША КАНДИЋ: То сте их ви истерали на Црни врх?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Па се они поново враћају?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, они се враћају после, значи када смо ми већ отишли, када је то.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите нам, где се, пошто Вама се обраћају, да ли начелник, да ли командир полиције у вези са тим да су им потребни неки људи, где је то Ваше седиште где Ви боравите, службена нека просторија, где Вам се јављају, начелник, командир, како Ви примате те информације, те њихове захтеве?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: У Зворнику.

НАТАША КАНДИЋ: Да, али где?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, имали смо ту просторију, те канцеларије, значи, дечији вртић. Ту је био телефон, ту је неко седео на телефону, значи, ја сам обично био код девојке у стану. То значи да треба да ме зову да дођем тамо и то је то.

НАТАША КАНДИЋ: Значи, Ви нисте седели ту?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Него, онда, шта, када стигне неки захтев, онда неко од Ваших дође да Вас обавести?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Зову ме телефоном да дођем тамо и да се јавим начелнику или већ Жугићу или.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте Ви имали неке састанке са начелником или командиром, неке да имате неки колегијум, нешто?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, ми смо се виђали, али, шта знам, заборавио сам сада, не могу да се сетим шта је било пре петнаест година.

НАТАША КАНДИЋ: А који је био задатак Вашег заменика Зебића?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Који је имао задатак? Па, исто што и мој, у принципу, значи да ради ту, да води, шта знам, ако нема мене, да он преузме команду и тако.

НАТАША КАНДИЋ: Коју команду, шта?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, над људима, не знам, мислим.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли Вас је извештавао о томе, шта се догађа, како он командује када Вас нема, чиме руководи тамо?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не знам, дође и каже да је све у реду, нема никаквих проблема, ОК, све.

НАТАША КАНДИЋ: Где сте Ви спавали?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Ја, спавао код девојке.

НАТАША КАНДИЋ: Све време?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Све време.

НАТАША КАНДИЋ: Наш сведок, сведокиња овде, Јасна Буљубашић, она каже да сте Ви једно време сваке вечери спавали?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Можда, две ноћи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је сведок то, потврдио.

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Рекао сам то, то је можда две.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте неколико.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли Вам је нешто познато, она нам је овде такође рекла да је она чула од Вас, Милета, од Вас или од Зебића, да је Бубица у логору?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не, од мене није.

НАТАША КАНДИЋ: То ми није било јасно када она каже, Миле, да ли сте то Ви или Зебић?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Можда Миле Ђурић, мислим, ја сам Милорад, добро, звали су ме Миле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рекли да сте се информисали код некога и да Вам је неко рекао да је он у затвору, тако сте рекли?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Да је ухапшен, да је затворен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не знам, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се распитали да јој кажете, где је?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На којој локацији, она каже да су Ваши људи ишли тамо, носили му неки прстен, нешто?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не знам, не знам, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате нешто о томе?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не знам, ја сам само добио информацију да је убијен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, пре него што је убијен, да ли сте сазнали на којој је локацији?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Нисам, значи тих пар дана, не знам, нисам био у току.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Али сведокиња каже да је, да се чак говорило о томе и договарало да она, да Бубица, да она види, посети Бубицу и да сте ви сви у томе учествовали и да је онда она питала, онда коначно и команданта Павловића шта је са тим, па је он рекао да су неке јаке страже и то, али да сте сви у томе учествовали и да је онда, долази Вас заменик да јој изјави саучешће?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не знам, не знам то, значи о томе, знам, значи да је било, она је дошла код мене, има проблема. Ја сам рекао да ћу видети. Можда сам одмах тај дан, можда сам после други дан, утврдио где је, шта је и тако. Е сада, после сам сазнао, значи, то је све трајало пар дана, три, четири дана највише.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, Ви сте спавали код ње у стану. Да ли сте онда разговарали, да ли Вас је она нешто питала о свом мужу?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не сећам се ја, не сећам се о чему смо причали, Бога питај.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите ми, тада када сте се Ви склонили на савет начелника Државне безбедности, да ли сте сазнали, шта се то догодило, ко је све ухапшен?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, после када се то.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли Вас је Зебић информисао о томе, шта је било, два дана је био у полицији, шта је било тамо?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, да, он је, значи изјава је била да је ухапшен грешком, да је, сматрало се да је и он из те групе и тако. После када је то установљено, враћен је и ништа друго, то је то, пошто ми нисмо требали да будемо хапшени. Значи, рекли су ми ти тамо из тог руководства, да је конкретно лично Караџић потписао наређење за хапшење те групе, значи, ја се изузимам, моја група.

НАТАША КАНДИЋ: Оно што мени није јасно, Ви кажете да сте Ви јединица специјалне полиције, па онда ми није јасно, то што сада кажете, да сте Ви били изузети од тог хапшења. Да ли су неке друге јединице полиције биле хапшене тада?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не, не, тада ми нисмо били ангажовани у Зворнику. Ми смо тек требали поново да будемо ангажовани. Они су нас поново хтели, ја сам био рањен и дошао сам са мора и они су хтели да нас ангажују и дошло је до тог хапшења. Значи, то је тих два, три дана се догодило. Значи они су мене обавестили да се повучемо, да не прихватам тај посао који смо требали поново да преуземо, значи, то је то било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је постојала опасност да Ви будете ухапшени?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него само да не будете ангажовани?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Да не буде пуцњава, да не би, јер моји су људи били спремни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, нећемо понављати.

НАТАША КАНДИЋ: Само да нам разјасните, значи Ви сте једно, које време сте Ви, у ком периоду Ви имате тај статус специјалне јединице, полицијске јединице?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Значи, можда од рецимо 10. мај, није битно сада тачан датум, 12., 10., 13.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: До можда 15., 20. јун, можда 20. јуна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како, када сте Ви рањени 30. маја?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Ја сам рањен, да, али моји људи су остали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко командује тих двадесет дана до 20. јуна?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Милош Зебић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милош Зебић?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Он је преузео команду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Значи, после када сам ја рањен, он је горе у Каменици, он је одмах горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли постоји неко формално решење о окончању Вашег својства, специјалне јединице, тог 20. јуна, како се окончава?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Раздужили оружје и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има неки акт, неко решење?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не знам, вероватно има, ја сам моју пушку раздужио, ето то, мора да постоји негде у Зворнику, мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме сте раздужили?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Станица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лично, којој особи тада?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Ко је био тамо, не знам, магационер, не знам, углавном предао сам пушку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли тада више није Пантелић?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, не знам, ја сам био рањен, ја сам тако рањен после раздужио, значи после тога када су моји људи се повукли, онда сам ја раздужио све то, јер је то стајало у стану код те моје девојке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био надређен тим Вашим људима после Вашег рањавања?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Исто, исто Милош Пантелић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде сведоци, а и сам Маринко Василић каже да је он од 01. јуна начелник полиције, није више Милош, да је он смењен?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Од 01. јуна, не знам, ја не знам, ја сам када сам рањен, после тога не знам тачно шта се дешавало, значи, не знам ко је био, када је дошао он. Знам да је он заменио Пантелића, али не знам када.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто је отишао Пантелић?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, не знам, био је болестан нешто, није могао, вероватно и због тога што нема мене, фактички више није имао мене и онда, човек је решио да се повуче.

НАТАША КАНДИЋ: Ко је Вашој јединици давао задатке за неке акције на терену, не знам, да негде иду, у одузимање оружја, нешто друго, ко даје то, ко Вама саопштава шта треба и да ли, где јединица иде?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Горан Жугић, углавном је долазио и предузимао шта треба да се ради, значи, он је углавном то водио, доносио спискове за привођење и то. То је био његов задатак.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, да ли сте Ви учествовали у тим привођењима?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Ја не.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли Вас Ваши из јединице или Зебић саопштава, куда воде те које приводе?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Они приводе у полицију, значи даље, не знам. Ја нисам имао интерес да.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли можете да нам наведете, где јединица је распоређена негде у општини Зворник, на који терен?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Моји људи?

НАТАША КАНДИЋ: Да?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Ту у граду.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли су ишли ван града?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: По наређењу нису, не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Како знате да нису?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: По моме наређењу, нису, по мом наређењу, али можда по наређењу Милоша или по наређењу Горана Жугића, јер они су њих водили често са собом, значи када иду негде. Горан Жугић је водио три, четири моја човека, иду са њим у пратњи, често су ишли са њим, значи, куда.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте Ви могли да наредите некој другој полицијској јединици нешто, да иду негде?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, ја сам могао вероватно што су ме се плашили, али по хијерархији нисам имао право. Мене су се плашили људи овако, што сам ја био, шта знам.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте могли?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Боксер и тако.

НАТАША КАНДИЋ: Некој војној јединици да наредите?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, кажем, значи, нисам имао ингеренција, али сам могао, јер, кажем зашто, зато што су имали од мене тако неки страх и онда, значи.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте некада били позвани или сте били на састанцима Привремене владе?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте одлазили у општину?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не, шта ћу у општини.

НАТАША КАНДИЋ: Где сте виђали Бранка Грујића?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, виђао сам га пар пута можда, шта знам, не знам, не сећам се мислим, то је већ. Зворник је мали град.

НАТАША КАНДИЋ: А где сте виђали команданта територијалне одбране?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, срели смо се ту и тамо, не знам, не знам, мислим, ја не знам да ли сам данас јео нешто, а да се сећам пре петнаест година шта је било, када сам некога видео, где сам видео.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли се догађало нешто у Зворнику за то време док сте Ви командант специјалне јединице полиције, нешто што је представљало нешто онако да није природно неко стање у граду, рекли сте хаос?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Немам никаква сазнања у том периоду да је нешто било, нешто, не знам, противзаконито баш, не знам, стварно немам сазнања.

НАТАША КАНДИЋ: А када сте нам данас рекли да је био неки хаос, да нико никоме није могао да нареди, шта је то?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Да, када сам ја дошао тамо, тако је то било, значи, могао је да ради ко шта хоће, сви су били наоружани, ко кога слуша, ко је ту, мислим.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је неко од вас тражио да нешто предузмете?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Од кога да тражи?

НАТАША КАНДИЋ: Од власти из општине, територијалне одбране?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, они су нас довели углавном да заштитимо њих, мислим, од те анархије.

НАТАША КАНДИЋ: Њих?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте имали неки задатак да штитите команданта територијалне одбране?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, ја мислим, не знам, да је можда некада неко од мојих људи ишао у његову пратњу, мислим да је неко ишао, сада не знам, али, могуће да је ишао.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је то тражио Марко Павловић од Вас?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Од мене не, не, не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Како, ко је онда одредио да Ваши људи?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Ко је одредио? Па, не знам ко је.

НАТАША КАНДИЋ: Како онда знате да је неко ишао, био у његовој пратњи?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Кажем, могуће да су ишли у пратњу његову, јер су ишли у пратњу често тих шефова, командира, полиције, ишли су са њима, значи, шта знам. Ишли су, не знам, где су ишли, али знам да су одлазили.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је Пуфта био у Вашој?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Ко?

НАТАША КАНДИЋ: Пуфта, да ли Вам је познато то име?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Никада чуо.

НАТАША КАНДИЋ: Никада? Да ли Вам је познато име Сарма, надимак?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питала сам, питала.

НАТАША КАНДИЋ: Питали сте?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Колега Шалић?

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Ја ћу кратко, Ви сте објаснили временски, није ми јасно било, господине Гогићу, Ви рекосте да сте давали исказ овим хашким истражитељима, колико пута сте давали и када, да ли можете да нам кажете?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: То је можда било, значи, 2002., можда новембар, децембар, пре Нове године.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да ли сте још коме давали исказ у вези овога до данас?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Само сам дао Српској радикалној странци, то да сам испитиван у Хашком трибуналу.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Колико су Вас они пута тамо звали из Хашког трибунала?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, ја мислим једно, они су три пута можда.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Три пута? Реците ми, Ви сте рекли, објаснили сте Ваш тај период боравка тамо до рањавања, да сте чули за команданта Обреновића?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Да.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Мене интересује, да ли сте чули за њега пре тог рањавања или после, у ком периоду он се ту појављује?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: У почетку.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: У почетку тих дејстава?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Од првих дана.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да ли знате, када је формирана Војска Републике Српске?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не знам.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да ли знате када се ЈНА повукла из Босне?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не знам датуме, знам, можда када је прихватила Босна или тако нешто, не знам.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Реците ми, што се тиче овако те ситуације опште око Зворника, да ли у том периоду мај месец, да ли су биле успостављене неке линије, да ли су биле борбе тамо надомак Зворника, да ли је било сукоба?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, јесте, било је тамо по селима, било је.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Било је? Добро, ништа, хвала.

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Знам да је било мртвих доста, да су доношени, да су размењивани наши, мислим, било је, сада не знам оно конкретно где и шта.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја бих молио господина Гогића да ми одговори, Жугић Горан, он је ДБ Републике Српске био?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Да, колико знам, он је био у Тузли и он је дошао из Тузле у Зворник.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците, да ли је он, да ли је било још тамо припадника, да ли је он имао некакве подређене исто, поред ових техничких делова?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Државна безбедност, Државна безбедност.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је било тамо још припадника те Државне безбедности или само он?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, не, мислим да полиција.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми, да ли је он у униформи некој био или како?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Он је углавном у цивилу.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: У цивилу?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Да.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми, Ви сте имали чин капетана, кажете?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Српске добровољачке гарде.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да, а да ли је Пантелић имао некакав чин?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Он је био у цивилу исто, у оделу, он је био начелник.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Значи, није имао униформу?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Начелник је био.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми, ко је био, ко је имао чин тада у полицији мајор?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не знам, не знам да ли су тада били ти чиновни, функције још увек, било је оно звање, ја мислим да је још увек било 1992. године. После су чиновни уведени.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Који је задатак био тамо господина Жугића, кажете, саслушавања, испитивања, кога су они то саслушавали и испитивали?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, немам појма, он је, он је углавном, колико ја знам, он је руководио тиме, значи ко треба да се приводи, да се хапси.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми, када Ви нисте ту, кажете, били сте код ове девојке, заљубљени и тако даље, да ли је он имао, да ли је Вас неко морао обавестити када он даје наредбу?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Он је имао директну?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Он је имао тамо са штабом, могао је да позове њих и да узме људе.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ништа, хвала, пријатно. Е само да Вас питам, да ли је постојао суд тамо у Зворнику?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Суд?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Суд као суд, као институција, да је било суђења, судије неке?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Постојао је суд, али сада не знам да ли је, нисам пратио.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро, хвала, господине Гогићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви као полицајац тамо, да ли сте имали некада контакт са неким истражним судијом, да изађе на лице места и нешто да се деси убиство, па увиђај неки да буде, па траже присуство полиције, да ли Вам је то познато?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: То се, углавном било је тих неких убистава после, када сам ја рањен, после тога знам да је било неких убистава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где, отприлике, на којој локацији?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не знам, значи у граду је било, чак између наших, не наших ту неких српских бораца, било је да је било увиђаја, али ја нисам тада, значи у то време сам био рањен, нисам се мешао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А док сте рањени, где сте физички, где боравите?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Када сам рањен?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Био сам у болници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо, у оном центру здравственом?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Да, у Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико дана?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не знам, можда четири ноћи сам спавао у болници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И после?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па сам после спавао код девојке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опет, значи, враћате се у град?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Код ње у стану сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Мислим, нормално, нисам ходао нигде, али сам ту лежао код ње.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви познајете Зворник као место?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Сада познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате где је Герина кланица?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули неки лешеви да су по Зворнику сакупљани ту?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Ја ни сада не знам где је, ја сам живео до пре три године у Зворнику, значи од 1992. до сада, али ни сада не знам где је та кланица била. Мислим, ја сам чуо за ту Герину кланицу, али не знам где је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули у то време или касније?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не, не, после, мислим, спомињало се горе, Герина кланица, као, тај неки је био богат, не знам, тако сам чуо, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има неко од оптужених питања или примедбу на исказ сведока? Изволите.

ОПТ. ИВАН КОРАЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

ОПТ. ИВАН КОРАЋ: Хтео сам само да поставим питање, пошто сте у својој изјави рекли да сте чули да је Пиварски убио, да је Пиварски одговоран за смрт овог Буљубашића, отприлике, када сте то чули, од кога сте чули и у којем времену?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, не знам, то је тада било, ја немам појма када је то било, то је било у мају месецу, али не знам када је то било, који датум, када сам ја код ње, разумеш био, било је тих дана, али се ја не сећам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код ове Јасне, жене?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Да.

ОПТ. ИВАН КОРАЋ: У односу када сте Ви дошли, кажете, дошли сте 10., 12.?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Да.

ОПТ. ИВАН КОРАЋ: Отприлике у односу на тај 10., 12., колико после тога Ви чујете, отприлике, тај податак, дан, два, пет?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Да ли је пет, седам, не знам, немам представу о времену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли није више од недељу дана или је више?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не знам ни да ли је три дана или је месец дана, мислим, немам представу о том времену сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли пре рањавања или после?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Пре рањавања, пре рањавања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сте чули да је убијен?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Пре рањавања, да, пре него што сам рањен.

ОПТ. ИВАН КОРАЋ: А друго питање би било, исто везано за то, кажете да сте ишли да, не сећате се шта, али да је у тој згради, да сте неку робу, опрему, шта сте већ узимали?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Нешто је било, сада заборавио сам шта.

ОПТ. ИВАН КОРАЋ: Када отприлике би опет то било у односу на Ваш тај долазак?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Па, то је исто било, пре мог рањавања, нормално.

ОПТ. ИВАН КОРАЋ: Пре Вашег рањавања, колико, пет дана, десет дана, два дана?

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не знам, можда и два, можда и седам, не могу, не знам.

ОПТ. ИВАН КОРАЋ: Ништа више, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било то?

ОПТ. ИВАН КОРАЋ: Не знам, не знам баш из тог разлога и питам, зато што.

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Могу ли да знам ко је то?

ОПТ. ИВАН КОРАЋ: Иван Кораћ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Иван Кораћ који је био у јединици Пиварског, па ја га сада питам, да ли се сећате Ви, да ли сте долазили у ту зграду да претресају?

ОПТ. ИВАН КОРАЋ: Па, не знам, зато из разлога што сам, зато што се јединица Пиварског 16. маја повукла са војском. Пиварски остаје сам тамо, као што сам рекао, 16. маја.

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Мислим, не знам, значи он је имао неке људе своје.

ОПТ. ИВАН КОРАЋ: После тога у јединицу Пиварског је Пиварски добио команде пуковник, сада стварно не знам који пуковник, али вероватно то и може да се сазна ко је тај пуковник који је и формирао извиђачку јединицу и диверзантску јединицу, као две посебне јединице и Пиварски је послат са тим новим људима за Дрињачу, тако да у тој згради где је обданиште, то су три зграде или три улаза, како беше, везана, у тој згради су живели неколико људи који су били тамо.

СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не, били су неки његови људи, сада.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, није нам то.
ОПТ. ИВАН КОРАЋ: Чисто ме интересује због тог времена, када је отприлике то било.
СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Значи, не сећам се датума.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.
ОПТ. ИВАН КОРАЋ: Хвала.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли још неко? Нема, добро. Имате ли још нешто да изјавите?
СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Ја?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?
СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли има још нешто да кажете?
СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Не знам шта.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

То је све што имам да изјавим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам, можете да идете.
СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Довиђења.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да Вас питам. Да ли сте имали неке трошкове за долазак данас, да ли тражите од суда?
СВЕДОК МИЛОРАД ГОГИЋ: Ништа.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не тражите, добро.

Сведок не тражи трошкове доласка у суд.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес се прекида, а исти ће се наставити:

29. маја 2007. године са почетком у 9,30 часова.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА